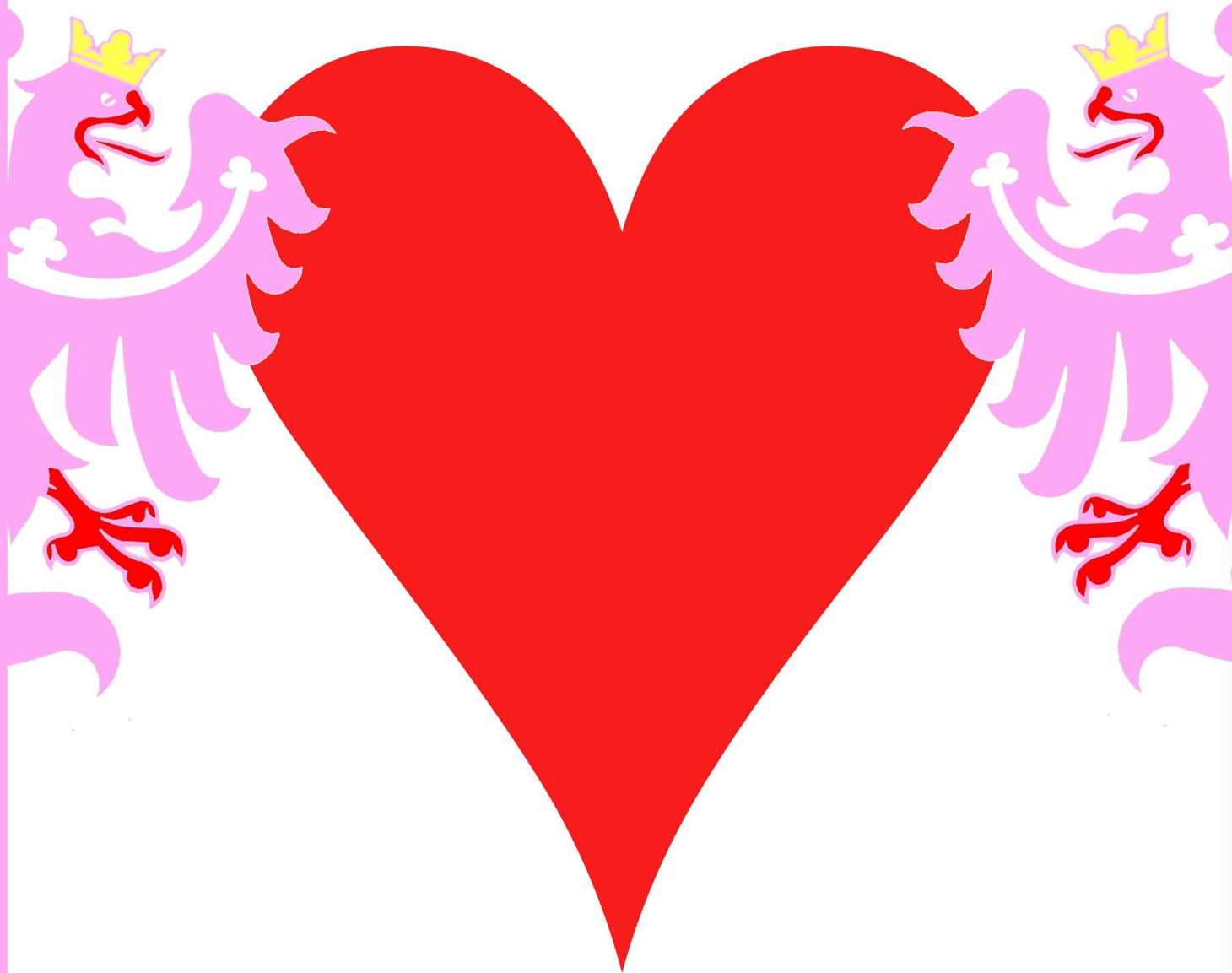

B L B Ý F Ó R Y

jaroslav
žváček

BLBÝ FÓRY

Autor:

Jaroslav Žváček

na motivy dívčího románu "Blbej Fór" Lenky Lanczové a
povídkové sbíry "Meble z Kłodzka" Vladimíra Pěnkavy.
Pocta popové zpěvačce Katarzyně Żurowske

Klauzurní práce FAMU, 2.
ročník 2009/10

pedagogické vedení: Mgr. Petr
Jarchovský

POŘÍČÍ - patnáctitisícové slezské město v podhůří. Hlavní dějiště scenáře. Nachází se západně od Opavy.

FILIP HOŠEK (25) - hokejista poříčského druholigového klubu. Platí tam za nejlepšího hráče. Je vysoký, pohledný, mužný, charismatický, ale žádný metrosexuál, nosí na velmi krátko střižené vlasy, ale neholí si je. Také vede místní buňku Strany Spravedlnosti. Jeho auto - miláček - je BMW M3 Coupe z roku 1992. Udržuje si volný vztah se SKINGIRL a chodí s MARKÉTOU.

STRANA SPRAVEDLNOSTI - populistická, nacionalistická a šovinistická politická strana, která je intelektuály a médii označována za propagátora nacismu a popírače holocaustu. Neustále se ozývají hlasy po jejím zániku.

GALIŠ (43) - celorepublikový vůdce Strany Spravedlnosti. Už mu roste břicho a pleš, ale má charismatický hlasový projev.

ROBIN (18) - FILIPŮV dobrý kamarád, učeň - automechanik. Hlasově se moc neprojevuje. V obličeji má jizvu jak ho kdysi jako dítě pokousal pes. Zásadně chodí v maskáčích vz. 95 a v bomberu s bajonetem u boku. Neustále spolu vláčí dva kamarády stejného ražení.

SKINGIRL (27) - plnoštíhlá s kulatým obličejem, vlasy má podle angloamerického skinhead stylu - hlavu úplně holou kromě dlouhé ofiny, což jenom podtrhuje její ne moc hezký vzhled. Spí s FILIPEM, ale toleruje mu jeho zálety, mají mezi sebou dost volný vztah.

MARKÉTINA MATKA - trpí úzkostnou poruchou, která je závažná především tím, že matka silné návaly úzkosti nedokáže ovládat (ukázněným úzkostným pacientům často stačí, když při záchvatu medituji) a ventiluje své emoce agresí. Také nedokáže přemoci depresi, která přichází po záchvatech a tak neuklízí, nevaří, ani se nijak zvlášť o Markétu nestará.

MARKÉTA (17) - FILIPOVA oficiální přítelkyně, chodí na gymnázium a platí tam za premiantku. Je docela hezká blondýna, ale ve třídě neoblíbená. Ráda čte, přičemž její až fanaticky nejoblíbenější spisovatel se jmenuje VLADIMÍR PĚNKAVA. Je introvertní a emocionálně labilní.

VLADIMÍR PĚNKAVA (28) - hvězda současné mladé české prózy. Hluboko v něm je pohřbeno nějaké psychické trauma, protože se projevuje dost neuroticky a neustále musí na něco až psychopaticky útočit. Je přesvědčen o svém poslání doomsayera, přičemž za ďábla označuje popovou zpěvačku KATARZYNU ŽUROWSKOU. Pochází ze zapadlé vesnice Vidnava, která leží severně od Jeseníku, ale v současnosti bydlí v Praze.

KATARZYNA ŽUROWSKA (20) - středoevropská hudební hvězda první velikosti, není Poláka, Čecha a Slovák, který by ji

neznal. Její textu postrádají jakoukoliv hloubku a jsou založené na nějaké konkrétní emoci a rytmu. Pochází z Těšínska ze smíšené polsko-české rodiny. Je to mašina na vydělávání peněz, čistě komerční projekt. Zpívá, často se objevuje v talkshow a v seriálech jako gueststar, moderuje diskotéky, je tváří hned několika značek spotřebního zboží. U IVETY BALCAROVÉ je až fanaticky oblíbená. Trvalé bydliště má ve vesnici Ropice na Těšínsku.

IVETA BALCAROVÁ (17) - studentka gymnázia z rodiny ze střední třídy. Chodí s JAKUBEM, přičemž ji tento vztah zcela nenaplňuje. Je hezká, má krátce střižené černé vlasy. Jediná kultura je pro ni KATARZYNA ŽUROWSKA, ví o ní každý detail. Je docela naivní a s úzkými obzory.

JAKUB (17) - chodí s IVETOU, je to jeho první holka a je do ní šíleně zamilovaný. Věnuje se hlavně sportu, běhá, plave, lyžuje, jezdí na kole. Nemá moc plánů do budoucna, hlavní je pro něj právě IVETA a sport a tyto dvě věci jsou pro něj zároveň smyslem života.

SLADKÁ TOUHA - čokoládová tyčinka propagovaná Katarzynou Žurowskou, je docela drahá, ale oblíbená navzdory své malé velikosti a ne moc dobré chuti.

ZUZANA (17) - IVETINA nejlepší kamarádka, pochází ze zámožné rodiny a bydlí ve velkém domě. Projevuje se arogantně a svým oblečením, elektronikou, účesem a líčením se snaží být "in". Nemá žádného stálého přítele, je docela promiskuitní.

VOHNOUT (17) - třídní šašek, ve stejné třídě jako IVETA.

VRABČÁK (17) - třídní šprt, ve stejné třídě jako IVETA.

VLČKOVÁ/VLČICE (45) - neoblíbená přísná učitelka biologie.

VYČÍTAL (31) - oblíbený učitel češtiny a literatury.

1 EXT. KRAJINA, ODPOLEDNE, ZIMA

Kopcovité podhůří pokryté sněhem, idylicky klidné, v jednom místě se kopce rozestupují a vzniká rovinatá pánev, v jejímž středu leží 15 tisícové město Poříčí.

2 POHYBLIVÝ ZÁBĚR, ODPOLEDNE

Po rozbité okresce, kroutící se mezi nevysokými kopci, jede bílé FILIPOVO BMW.

3 EXT. OKRAJ MĚSTA POŘÍČÍ, ODPOLEDNE, ZIMA

Do táhlého stoupání tlačí kárku naplněnou železným šrotem tři Romové. Digitální ukazatel rychlosti zavěšený na sloupu veřejného osvětlení ukazuje 5 km/h a pod tím bliká zelený nápis *DĚKUJEME!*

Najednou se ukáže 85 Km/h, nápis se změní na červené
BRZDI!!! a kárku předjede troubící bílé FILIPOVO BMW.

4 INT. POSILOVNA, PODVEČER, ZIMA

Na posilovacím stroji-motýlku sedí JAKUB, vytahuje závaží nahoru a dolů, stroj přitom vrzá a píská, závaží naráží do sebe a rachotí. Z JAKUBA se najednou vydere radostné

JAKUB

Dvanáct!

a JAKUB ze stroje sleze a pořádně se napije minerálky, ruce se mu přitom třesou únavou. Pak si z kapsy vytáhne mobil a vyťuká smsku *Jak se má miláček?*

5 INT. OBÝVACÍ POKOJ IVETINY RODINY, PODVEČER, ZIMA.

Před televizí je celá IVETINA rodina. Matka, otec, mladší bratr, malá sestra, matka má v náruči jezevčíka. Dívají se na reportážní nízkorozpočtový bulvární pořad na komerčním kanále. Celá ta scéna je vlastně ztělesněný ideál o tom, jak má trávit večery rodina ze střední třídy.

Mezi diváky je tento pořad dost populární, ačkoliv nemá žádnou pevnou koncepci, je to volná série reportáží, které mají za úkol jenom to, aby byly dostatečně zajímavé, takže není výjimkou, že po rozhovoru s kardiologem se objeví reportáž z recesistického závodu alegorických vozů.

S formální stránkou reportáže si nikdo hlavu neláme - ve zvuku se zcela běžně objevuje hluk letadel a v záběrech se často objevují členové štábu.

V televizi právě graduje reportáž o ženě, která bojuje s rakovinou, reportér přechází do patosu a v pozadí zní smyčcový orchestr. IVETA si rozbaluje čokoládovou tyčinku "SLADKÁ TOUHA".

IVETA - VYPRAVĚČ

(m.o.)

Jmenuji se Iveta Balcarová. Je mi sedmnáct let. Teď je kolem mě moje báječná rodina. Během mého příběhu vám jeden báječný člověk řekne tajemství, jak šťastně žít. Ten člověk je Katarzyna Żurowska. Báječná holka, která to někam dotáhla.

Když zní hlas IVETY - VYPRAVĚČE, tak obrazová složka se skládá z pomalé kamerové jízdy bez střihu, která postupně odhaluje celou scénu. Melodie hlasu Ivety - vypravěče, je plná hrané laskavosti, asi tak, jako když dospělý člověk chválí malé dítě. IVETA - VYPRAVĚČ zde není scenáristická berlička, která má usnadnit práci, ale má obzvlášťovat pasáže věnované IVETĚ.

(POKRAČUJE)

SLADKÁ TOUHA je rozbalena, IVETA se podívá na vnitřní stranu obalu a zatváří se zklamaně, ale zase nijak zvlášť, je to jenom mimický okamžik.

Na stolku před rodinou a televizí leží IVETIN mobil. Ten zapípá a IVETA po něm šáhne. Je to smska od JAKUBA. IVETA si ji přečte, přitom se lehce usměje a odepíše:

IVETA
Fajn. Televize. Zas posiluješ?

A smsku odešle.

MATKA
Teď to bude o té tvé zpěvačce
řekne MATKA IVETĚ.

IVETA
Jo. Teď buďte prosím všichni
ticho!

JEZEVČÍK štěkne.

IVETA
Řekla jsem úplně všichni, Oskare!

Reportáž o ženě s rakovinou skončila, je náhle utata grafikou a znělkou, obojí působí, narozdíl od všech reportáží, vysoce profesionálním dojmem.

Zcela se ponoříme do reportáže.

6 INT. STUDIO, REPORTÁŽ.

Ve studiu stojí reportér, v ruce má bůhvíproč papír, možná proto, aby na diváky působil jako profesionální novinář. Studio není zařízeno nijak, jenom za ním je pomocí bluescreenu vykreslena koláž symbolů Prahy, Brna a Ostravy a to jak architektura, tak i klišé, které o těchto městech kolují (Pražáci pivo, jihomoravští Brňáci víno, Ostrava horníci)

Moderátor má za úkol naladit diváky po rakovinné reportáži na veselejší notu.

REPORTÉR
Ale život přináší i veselejší
příběhy. Příběhy úspěchu a
radosti.

Podívá se do do druhé studiové kamery, následuje střih a hned je zabrán z jiného úhlu. Při vyslovování polských názvů si v pořadu nikdo nedělá starosti se správnou výslovností a vyslovuje je počestlým způsobem, takže Katarzyna Żurowska je v jejich podání "Katar-zyna Żurovská"

(POKRAČUJE)

REPORTÉR

Katarzyna Żurowska. Kdysi úplně neznámá dívka z malé vesnice Ropice na Těšínsku. Dnes není Čecha, Slovák a dokonce ani Polák který by ji neznal. O cestě křehké dívky z pohraniční na vrchol středoevropské pop music nám poví další reportáž.

7 EXT. LOUKA PŘED DOMEM, REPORTÁŽ

Po trávníku jde televizní štáb v čele s nagelovaným reportérem, nad ním drží mikrofon zvukař. U branky už zatím čeká Katarzyna Żurowska, dává si pozor, aby vypadala jako obyčejná holka z vesnice, která tvrdou prací uspěla ve šoubyznisu.

Reportér hned Katarzynu familiárně zdraví, ačkoliv se vidí poprvé v životě. Všechno je naaranžované, ale všichni dělají jako kdyby právě přijeli a vystoupili z auta, aby to působilo autenticky.

REPORTÉR

Ahoj Káto!

KATARZYNA

Ahoj. Už na vás čekám.

REPORTÉR

No jo, už běžíme.

Střih. Reportér si podá ruku s Katarzynou a dává ji pusu na tvář. Vyměňují si pár dalších banálních uvítacích frází.

Střih. Katarzyna stojí před domem, je to jeden z takových těch funkcionalistických hranatých domů se šedou omítkou, u boudy na špinavém dvorku štěká pes na řetězu.

KATARZYNA

Tak tohle je náš dům, v Ropici. Já teda už tady moc nejsem, protože buď jezdím po koncertech nebo jsem ve škole, ale pořád tu bydlí moji rodiče.

8 INT. OBÝVÁK KATARZYNY ZUROWSKE, REPORTÁŽ

Opět všechno vypadá, jako kdyby je nikdo nečekal, ale zase je to aranžmá. KATARZYNY OTEC sedí za stolem a lepí plastický model letadla. Měl by to být PZL.23 Karaś, ale tento detail není důležitý.

KATARZYNA

Tohle je můj táta. Táta je Polák. Spousta lidí se mě ptá odkud z
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

KATARZYNA (pokračování)
 Polska je , ale táta je český
 Polák, je odsud, z Těšínska.

KATARZYNA projde přes pokoj, kamera se za ní otáčí,
 KATARZYNA dojde ke své matce, kterou obejmě.

KATARZYNA
 A tohle je máma. Ta je Česka, z
 Brna, ale polsky umí taky,
 trochu.

Střih.

Popový videoklip, nemá moc velkou kvalitu a v levém dolním
 rohu je nápis "zdroj: youtube.com"

9 VIDEOKLIP REPORTÁŽ

KATARZYNA tam v rytmu poskakuje, kolem ní křepčí mladí
 kluci s kytarami a KATARZYNA zpívá:

*vím že jsi mě měl hodně rád
 chtěl si víc než si povídat
 nechtěl jsi být jenom kamarád*

Střih.

10 INT. POKOJ, REPORTÁŽ

V pokoji stojí před knihovnou Katarzyna a ruce drží dvě
 knížky. Obě mají stejný, kýčovitý obal pastelových barev v
 jehož středu stojí KATARZYNA držící v ruce mikrofon.

KATARZYNA
 Moji fans už ví, že jsem vydala i
 knihu. Jmenuje "Můj boj se
 životem" a myslím, že je docela
 dobrá, protože se jí v Česku
 prodalo šest tisíc výtisků. A v
 Polsku třicet tisíc. Styďte se
 Češi! Málo čtete!

Konec reportáže.

11 INT. MALÝ SÁL, PODVEČER, ZIMA

Malý, tmavý sál s pódiem v jakémsi sklepě. Před pódiem je
 několik řad židlí, je vidět, že tam jsou dány značně
 improvizovaně. V poslední řadě sedí MARKÉTA. Je tam sama.
 Před ní jsou dalších pět lidí a v první řadě ještě sedí
 VLADIMÍR PĚNKAVA společně s MODERÁTOREM.

Najednou se moderátor zvedne a vyleze na pódium.

(POKRAČUJE)

MODERÁTOR

Takže víc nás už asi nepřijde,
takže začneme. Takže Vladimíra
Pěnkavu netřeba představovat,
spisovatel uznávaný kritikou i
čtenáři, neunavný bojovník proti
debilizaci naší společnosti.

MODERÁTOR se roztleská a lidé se přidají, MARKÉTA tleská
ze všech nejvíc a usmívá se.

Na pódium přichází VLADIMÍR PĚNKAVA s velkou kartonovou
krabicí a s knihou pod paží.

VLADIMÍR PĚNK

Takže já vás všechny zdravím.
Není nás tady moc, hold nejsem
zpěvák ani třeba čutálista nebo
moderátor pořadu o vaření...

Mikropublikum se tak trochu nuceně rozesměje.

VLADIMÍR PĚNKAVA

...mimoходом, řeknu vám to už
teď, nechal jsem vyrobit taková
trička, tak kdybyste si je chtěli
koupit, tak za dvě stovky.

VLADIMÍR otevře krabici a z ní vytáhne bílé tričko, je na
něm přeškrtnutá karikatura Katarzyny Żurowske a pod ní
heslo STOP DEBILIZACI

VLADIMÍR PĚNKAVA

A na zádech je vytištěný můj
oblíbený verš od této skvělé a
talentované zpěvačky...

Na druhé straně trička je napsáno *Řekl jsi mi, že jsem
kráska/že jsem tvá jediná láska.*

VLADIMÍR PĚNKAVA

Mám to hned v několika
velikostech, takže by neměl být
problém.

MARKÉTA začne nadšeně tleskat a ostatní členové publika se
k ní přidají.

VLADIMÍR vrátí trička zpět do krabice.

VLADIMÍR PĚNKAVA

A se Żurowskou vám nedám pokoj
ani teď, protože jak jste jistě
zaregistrovali, vyšla tiskem má
nová kniha esežů s názvem Ptačí
perspektiva, což je takovej
skrytej fórek, vzhledem k tomu,
že se jmenuju Pěnkava...

(POKRAČUJE)

MARKÉTA se tomu zasměje, ačkoliv na tom tedy není nic moc vtipného. Její šťastný smích přehluší všechny ostatní.

VLADIMÍR si sedne na židli, otevře si útlou, ale ve tvrdých deskách vázanou knihu *Ptačí perspektiva* a začne číst. Většina českých spisovatelů na svých čteních různě koktá, šlape si na jazyk a třesou se jim ruce, ale VLADIMÍR PĚNKAVA mluví zřetelně, umí svým hlasem vyjádřit různé emoční polohy a je na něm vůbec tak nějak vidět, že rád exhibuje.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Moje vyznání lásky Kátě Žurowske.
Odjakživa jsem miloval růžovou. A
odjakživa jsem miloval rýpání se
v nose. Proto mi nikdo nemůže mít
za zlé, že jsem se zamiloval do
růžového soplu s názvem Katarzyna
Žurowska. Symbol sbližování
polského a českého národa, s
krásnými blondatými vlasy a
pečlivě zastřiženými nehty. Ale
teď vážně. Žurowska je zlo,
protože svým růžovým slizem
ucpala oči i uši celé
společnosti.

PĚNKAVA se zvedne ze židle, jednou rukou drží knihu, druhou divoce šermuje vzduchem a podobně jako fanatický středověký kazatel zjevuje velkou pravdu svému malému stádečku. MARKÉTA je tímto výjevem nadšena a roztleská se.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Kdyby tady vypukl druhý holocaust
a Židé byli znovu zabíjeni po
milionech, tak Žurowska řekne:
vždyť se nic neděje, pojďme se
bavit, pojďme dělat párty!
Žurowska je atomovou bombou
debilizace!!!

MARKÉTA má v ruce mobil a píše smsku.

Ahoj lásko. Je skvělejš.

12 INT. HOSPODA, PODVEČER, ZIMA

Hospoda čtvrtá cenová s názvem U Lva. V zaplivaném salonku sedí za jedním stolem několik skinheadů kteří sympatizují s fašismem.

Nyní si hrubě vysvětlíme poměry na české neonacistické scéně. Nejvíce radikálními neonacisty jsou fotbaloví hooligans, gummy, co je baví mlátit lidi. Paradoxem je, že neútočí na Romy, jako spíš na fanoušky jiného fotbalového klubu, dredaře apod., protože zmlátit Roma smrdí

(POKRAČUJE)

průserem. Často hajlují a adorují Adolfa Hitlera, vyzívají k vyhlazení Židů a cigánů (heslo "Židi do plynu, cigáni zpět do Indie!"), jejich uvažování postrádá jakoukoliv logiku. Chlástají do němoty a po napití jsou velice agresivní. Libují si v neonacistických symbolech, mají hodně tetování. Maturita je u nich neznámý pojem a slovo "levičák" u nich znamená "každý kdo se do nás naváže." Buď pracují jako nekvalifikovaní dělníci nebo jsou dlouhodobě nezaměstnaní. Politicky nemají žádné ambice a jednájí absolutně bez žádného rozmyslu. Prostě takzvané "bílý odpad".

Druhá skupina je ta, která si v devadesátých letech říkala "kalíšníci". Jejich uvažování je logičtější, už mají maturity a občas se tam i vyskytne někdo s vysokou školou. Nejsou to žádní výborní myslitelé, ale už se jim daří dát svému uvažování nádech nějaké ideologie a chápou rozpor německého nacismu a českého zájmu. Jsou nacionalisti a jejich šovinismus není tak radikální, jak se nám snažit namluvit média, i když k politické korektnosti to má hodně daleko. K Židům sice nechovají žádné sympatie, ale rozhodně nevolají po druhém holocaustu a totéž platí pro Romy. Bítkám se pokud možno vyhýbají ale prát se umí. Často slouží u policie a armády. Mají politické ambice, vytvářejí občanská sdružení, iniciativy a politické strany, které mají většinou jepičí život. Do této skupiny patřil třeba i Daniel Landa. Tato skupina neonacistů (neonacista je špatné slovo, spíše se hodí slovo "(neo)fašista") není nijak zvlášť nebezpečná, nikdy je nenapadne někoho zkopat kvůli nějaké malicherné zámince. Hodně se podobají prvorepublikovým fašistům generála Gajdy, kteří byli přítomni i v parlamentu.

Třetí skupina jsou mladí lidé pod dvacet let, co prostě hledají nějakou ideologii, která by jim vyhovovala a hold se jim líbí nosit bombera, těžké boty, poslouchat písničky o bílé síle a dělat si výlety po demonstracích. Když dospějí, tak kanady schovají na půdu, bombera prodají do frcu a na výstřelky mládí jenom s úsměvem vzpomínají.

U stolu v hospodě U Lva sedí v čele stolu FILIP, který patří ke "kalíšníkům", zbytek patří k fotbalovým hooligans. Vedle FILIPA sedí SKINGIRL. Na rohu stolu sedí tři mladí kluci, kteří reprezentují třetí, "mladou" skupinu. Zatímco se všichni hlasitě baví, tak oni tři sedí potichu, spořádaně, jakoby se styděli přidat ke starším klukům. Ostatní sice jsou oblečení v neonacistické módě, ale tak nějak ledabyly, třeba k bombru si vzali obyčejné rifle, ale tihleti mladí kluci jsou oblečení do posledního detailu správně, kanady, maskáče, bajonet se znakem hitlerovy mládeže, odznáčky apod., je na nich prostě vidět, že to "žerou" a sedí k sobě tak blízko, že to vypadá jako kdyby byli jedno tělo o třech hlavách. Jenom jeden z těch kluků má přes celý obličej jizvu, jak ho kdysi jako malé dítě pokousal pes. Tento kluk se jmenuje ROBIN.

(POKRAČUJE)

FILIP je oblečen jenom v tričku a riflích, je na něm vidět, že je "nad věcí" a že je o něco chytřejší než všichni ostatní i když ne o moc, a zatímco ostatní neonacisté jsou podsaditý pořezové s pivními břichy, tak FILIP je vyšší, šlachovité postavy.

FILIP se se SKINGIRL líbá a v ruce drží její prso, do romantiky to má daleko, působí to spíše vulgárním dojmem, přičemž tento dojem posilují hluční, ožralí a sprostí náckové všude kolem.

Jedním z rysů neonacismu je ten, že se přesmíru chlástá, takže už jsou všichni na šrot a drží v ruce püllitry s pivem. Všichni zpívají, tedy kromě těch tří mladých kluků, na melodii "Na Okoř je cesta:" Zpívá i FILIP, který se na tu chvíli odtrhl od SKINGIRL.

NEONACISTÉ

Skinhead to je césta, jako žádná
zé sta, roubená je hlavama
ho-lej-ma.

A na slovo "holejma" si přioplácnou dlaň na plešku.

Už opilý FILIP zvedne se stolu pivem politý papír, rukou z něj smete poslední stopy tekutiny a snaží se přeřvat rozjařenou společnost:

FILIP

Hej, hej, no tak, musíme to
dořešit. Koho teda dáme na první
místo na volební kandidátku?

NEONACISTÉ

Tebe, koho jinýho!/ Ty si führer!
/Nic než národ!/ Jdi do toho ty,
Fildo!/ Sieg Heil!/Ty, Filip!

FILIP stejně nečekal nic jiného, tak do papíru píše na první místo kandidátky sebe.

FILIP

A kdo chce být druhej!

SKINGIRL

Já! Hned pod tebou.

FILIP

Dobře. Kdo bude třetí?

NEONACISTA

Jude raus!

FILIP

Drž hubu vole! Třetí na
kandidátku!

(POKRAČUJE)

NEONACISTA

Ser na to, chlástáme!

FILIP

Musíme to dořešit, do prdele! Tak víte co, vezmeme to podle hodinovejch ručiček. Takže třetí na kandidátce Roman, Lojzek, Robin...

FILIP dopíše seznam. Na mladého neonacistu s jízvou ROBINA vyzbylo na kandidátce páté místo.

FILIP

Tímto považuju místní buňky Strany Spravedlnosti za ukončenou a začínám chlástat. Správná strana, česká síla!

NEONACISTÉ

Správná strana, česká síla!

Najednou mu zapípá smska.

Ahoj lásko. Je skvělejš. Vtipnej.

13 JAKUBŮV POKOJ, RÁNO, ZIMA

Jakub je na koberci a dělá kliky. Při každém kliku si tleskne. Stíhá si ještě opakovat látku, když je na zemi, tak řekne nějaký stát, když je nahoře, tak řekne jeho hlavní město.

Na zdi má rozsáhlou "nástěnkou úspěchů" na které má zavěšeny celou řadu diplomů a medailí, to vše je doplněno fotkami IVETY. Diplomy jsou všechny různého data a s širokým rozsahem sportovních aktivit, od běhu přes florbal po plavání.

JAKUB

Moldávie - Kyšiněv. Ukrajina -
Kyjev, Bělorusko -
Minsk, Lotyšsko - Riga.

Z přízemí jeho domu se ozve hlas jeho matky.

MATKA

Už je půl! Přijdeš pozdě!

JAKUB

Vždyť už jdu.

INT. MARKÉTIN BYT, DOPOLEDNE, ZIMA

V bytě vládne šílený nepořádek. V kuchyni, propojené s obývacím, jsou rozkopyané předměty, podlaha je něčím politá, na koberci je rozkopyaný květináč. Veškerý nábytek je starý, sektorový. MARKÉTA se to snaží nějak uklidit. Z kuchyně je vidět do ložnice, ve které je stejný, ne-li ještě větší nepořádek než v kuchyni. Po zemi je poházené oblečení. Ložní prádlo je pokryté fleky a dírami propálenými od cigaret. Vajgly jsou všudypřítomné, popelníky přeplněné a cigarety jsou z nouze típány snad o všechno, co nemůže chytnout, parapet, stěna atd. Na posteli leží v županu MARKÉTINA MATKA a kouří cigaretu, vypadá značně podrážděně, ale zároveň unaveně.

MARKÉTA

Musela jsi tohleto všechno udělat? Už jsem měla dávno jít do školy.

MATKA se jenom ušklíbne a dá oči v sloup a s třesoucí rukou si potáhne. V očích se jí objeví slza.

MARKÉTA

Když tě to chytne, tak máš jít na procházku nebo zkoušet to uklidňující dýchání a ne tady všechno tak roztřískat.

MATKA dokouří cigaretu, típne ji o stěnu, žhavý popel upadne na koberec a propálí do něj další díru.

MARKÉTA

(rezignovaně)

Aspoň to mlíko si neměla vylívat...

MARKÉTINÉ MATCE nechce fungovat zapalovač, ale neuroticky ho pořád zkouší zapálit. Pak vyštěkne:

MARKÉTINA MATKA

Nech mě bejt! Víš přece, že jsem nemocná!

MARKÉTA podrážděně štěkne zpátky:

MARKÉTA

Ale musíš se to naučit ovládat!

MARKÉTINA MATKA

Vůbec nevíš jaký to je !!!

MARKÉTA přestává křičet, ke klidu má ale daleko.

MARKÉTA

Tak jed' do té léčebny. Tam by ti pomohli. Já to tady nějak zvládnou.

(POKRAČUJE)

MARKÉTINA MATKA

Po stu a první: je ti sedmnáct,
dám, sedmnáct!!! Nemůžeš tady
žít sama! Nebo seš tak blbá?!!

15 INT. GYMNÁZIUM, DOPOLEDNE, VELKÁ PŘESTÁVKA, ZIMA

Otřískaná gymnaziální třída, okna bez závěsů a se seschlými květinami na parapetech, špinavá, křídou zamaštěná tabule, na stěnách výrazné, barevné a rádobyvtipné edukativní plakáty informující o prospěšnosti Evropské unie, škodlivosti drog, cigaret, alkoholu, nechráněného sexu, Vedle tabule stojí právě přivezený model kostlivce.

IVETA - VYPRAVĚČ

*Na některý věci jsem absolutně
tupá. Například taková
matematika, to je maso! Třídní
génus Vrabec sází na papír
vzorce jak vdolky do pece. Bez
matematiky by to bylo tak
báječné!*

Přestávka - kluci dělají binec. Házejí po sobě houbu a křídou. Jeden z kluků stojí u umyvadla, vždycky k němu přiletí vyždímaná houba, on ji namočí a po někom hodí. V lavici sedí IVETA se svou nejlepší kamarádkou ZUZANOU, ZUZANA se tváří, že je nad věcí a hrabe se ve svém mobilu, IVETA se za pomoci spolužáka VRABČÁKA snaží řešit matematické úlohy ve svém sešitě. IVETA to moc nechápe a VRABČÁK ji to trpělivě a laskavým tónem vysvětluje.

Najednou na lavici přiletí houba, voda z ní se rozprskne a všude kolem to zašpíní. ZUZANA nevěřícně kouká na své oblečení potřísněné mléčně bílou křídovou vodou a zařve na spolužáky naštvané:

ZUZANA

Kreténi!!! Jste jak malý děcka!
Kdy už dospějete?!

SPOLUŽÁK

Hlavně že ty jsi už dospělá

ZUZANA

Rozhodně víc jak ty, debile!

IVETA papírovým kapesníčkem suší mokré kaňky v sešitě.

Atak houbou rozbořil komínek ze sešitů, který měla IVETA vyskládaný v rohu a odkryl časopis "168 Hodin" s barevnou obálkou. Na ní je ve vyzývavé póze vyfocena Žurowska.

(POKRAČUJE)

ZUZANA

To jsem nevěděla, že si kupuješ
tenhle časopis.

IVETA

Jsem si to koupila kvůli
Žurowske.

ZUZANA

Pojedeš na ten její koncert?

IVETA

Už jsem nesehnala lístek. Hrozně
mě to štve.

ZUZANA

Můžu si to prolistovat?

IVETA

Jasný. (*odvrátí se od Zuzany
zpátky k Vrabčákovi*) Takže
tangens x se rovná sinus x
lomeno kosinus x .

VRABČÁK

Jo.

16 EXT. TRAFIKA, DOPOLEDNE, VELKÁ PŘESTÁVKA, ZIMA

K trafice jde MARKÉTA. Je na ní vidět, že brečela. Přijde
až k okýnku a ještě tak trochu rozechvělým hlasem řekne:

MARKÉTA

Jedny Literárky.

Pak ji do očí bouchne časopis 168 hodin. Na první straně
je na fotce Žurowska. MARKÉTA se na obrázek znechuceně
zašklebí, ale najednou si všimne, že na malé fotce v rohu
je jako druhý tahák čísla napsáno *rozhovor s Vladimírem
Pěnkavou* a Markéta jakoby přes toto podtéma neviděla
hlavní obálku se Zurowskou a časopis 168 Hodin si koupí.

17 INT. TŘÍDA, DOPOLEDNE, VELKÁ PŘESTÁVKA, ZIMA

Najednou do třídy vchází MARKÉTA s tričkem *STOP
DEBILIZACI!* které si koupila od VLADIMÍRA PĚNKAVY. IVETA
si trička hned všimne.

IVETA - VYPRAVĚČ

*To je naše třídní šprtka Markéta.
Vždycky lituje, když se v hodině
nezkouší, to potom přijde o další
jedničku do svých trofejí!
Vždycky když ji uvidím, tak si
řeknu - kráva. Kdyby nechodila do
naší třídy, to by bylo tak
báječné!*

(POKRAČUJE)

MARKÉTA jde skrz třídu a křídovou bitvu ignoruje a vypadá to, jako kdyby ignorovala existenci všech okolo.

IVETA

(tiše na ZUZANU)

Co to má za tričko?

ZUZANA

Asi to má být vtipný. Hej,
Markéto, co to máš za tričko?

MARKÉTA přeruší svou cestu ke své lavici a řekne:

MARKÉTA

(skoro až nesměle)

To mi dal Vladimír Pěnkava. Tady
(ukáže na dolní rub trička) je
ještě jeho podpis.

IVETA

Kdo to je, Vladimír Pěnkava?

Na MARKÉTĚ je najednou vidět radost, že může povyprávět o svém oblíbeném spisovateli.

MARKÉTA

To je spisovatel, původem z Vidnavy, ale teď bydlí v Praze. Fakt ho neznáte? Vyhrál cenu Jiřího Ortena, napsal už čtyři knihy, jednu básnickou sbírku, překlad jeho povídkové sbírky Meble z Kłodzka byl v top ten prodeje v Polsku.

IVETA i ZUZANA na MARKÉTU koukají jak kdyby spadli z višně ale MARKÉTA si jejich tento prázdný telecí pohled vysvětlí jako zájem a tak se opře o lavici a zasněně spustí:

MARKÉTA

Třeba ta jeho básnická sbírka je super. Jmenuje se Svatý Grulich, protože tím chtěl Pěnkava odkázat na Wolkerův Svatý Kopeček, on totiž ve východních Čechách je podobnej klášter, kterému se říká právě Grulich. Tak třeba: *pohyb je život/ustrnutí je smrt/nebudu se bát noci utíkat dopředu/vždyť přede mnou drží lampu Světloň.*

ZUZANA a IVETA se na sebe významně podívají.

ZUZANA

(posměšně)

Tak básničky!

(POKRAČUJE)

Jen co to ZUZANA dořekne, začne se znovu hrabat v mobilu, čímž, čímž dává najevo své opovržení nad celou MARKÉTINOU bytostí.

IVETA
A proč máš na tričku tu přeškrtnutou Zurovskou?

MARKÉTA
Proč asi?

řekne MARKÉTA, přičemž píchne ukazovákem do nápisu STOP DEBILIZACI! a jde si sednout do lavice.

IVETA
(naštvaně)
Proč asi...! Kráva blbá.

ZUZANA
Nech ji bejt, jenom ať si leží v těch svejch knížkách.

IVETA
To je fakt. Leží si v knížkách a život jí zatím zdrhá pryč

IVETA se vrátí ke svému matematickému sešitu.

IVETA
Takže sinus pí čtvrtin je dva lomeno odmocnina ze dvou.

VRABČÁK
Ne, naopak. Odmocnina ze dvou lomeno dvěma.

IVETA se chytne rukama za hlavu.

IVETA
To nedám, to je bez šance. V háji zeleným.

18 INT. HOKEJISTICKÁ ŠATNA, DOPOLEDNE, ZIMA

FILIP je už oblečený v hokejovém tréninkovém dresu a chystá se jít na led, když v tom mu začne ve skřínce zvonit mobil. FILIP ho zvedne.

FILIP mluví tak jak mu zobák narostl, kdežto GALIŠ záměrně používá spisovnou, až knižní češtinu, v jeho očích je to známka serióznosti.

FILIP
(tak trochu neomaleně)
No, co je zas?

(POKRAČUJE)

GALIŠ

Dobrý den, Tomáš Gališ, předseda
Strany spravedlnosti.

FILIP je zaskočen tak, že si musí sednout.

FILIP

Ježiš, dobrý den, já se omlouvám,
nevěděl jsem, že jste to vy.

GALIŠ

To je v pořádku. Tak se teď
koukám do počítače, že ve vašem
městě jsou volby do
zastupitelstva.

FILIP

Jo. To jsou.

GALIŠ

A vy vedete kandidátku.

FILIP

Jo.

GALIŠ

Mohl byste mi prosím říct, jaké
máte šance dostat se do vedení
města?

FILIP

Myslím že docela dobrý. Na
radnici sedí zkorumpovaný svině a
lidí zvolí kohokoliv, kdo je
zařízne.

GALIŠ

Mohl bych se s vámi setkat?
Udělal byste si na mě čas?

FILIP

Kdykoliv budete chtít, pane
Gališ.

19 INT. TŘÍDA, DOPOLEDNE, ZIMA

IVETA se pořád s VRABČÁKEM učí matematiku. Najednou se
IVETĚ na rameni objeví ruka kostlivce a ta polekaně ucukne
a ohlédne se. Za ní stojí JAKUB a ve své ruce drží onu
kostlivcovu paži, kterou si půjčil ze školního modelu, co
stojí před tabulí.

IVETA

(s úsměvem)
Co děláš, jsem se lekla...

(POKRAČUJE)

JAKUB

Jak se máš, lásko?

IVETA

(rezingnovavě praští rukama
do sešitu)

Blbě. Vůbec to nechápu.

JAKUB

Neboj. To se zlomí.

IVETA

Kolik lidí u vás dneska zkoušela
Vlčice?

JAKUB

Dneska zkouší jak o život,
vyhmátla pět lidí.

IVETA

To je zlý. To mě určitě taky
vytáhne.

JAKUB

Neboj, třeba ne.

IVETA

Půjdeš s náma dneska odpoledne do
Oázy?

JAKUB

Jo, určitě. Donesl jsem ti
čokoládu.

JAKUB dá IVETĚ čokoládovou tyčinku SLADKÁ TOUHA. IVETA ji
rozbalí a podívá se na zadní stranu obalu.

JAKUB

Zase nic?

IVETA

Nic.

Najednou zazvoní, JAKUB odchází a lidé sedají do lavic.
Pak se ve třídě objevuje VLČICE. Prohlíží si zbytky po
křídové bitce. VLČICE už učí spoustu let a za tu dobu
získala ke své práci určitou averzi.

VLČICE

Takovej nepořádek! Služba!!! Kdo
má dneska službu?

Služba se přihlásí.

VLČICE

Jaké jsou povinnosti služby?

SLUŽBA

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

VLČICE (pokračování)
Služba dbá na pořádek ve třídě,
umývá tabuli, připravuje pomůcky
na vyučování a rozdává sešity.

VLČICE
Teorii ovládáte, horší je praxe,
že? Tomuhle říkáte pořádek?
Rozházené křída, špinavá tabule?

SLUŽBA
My se omlouváme.

VLČICE
Uklidte to. ale hned.

Služba se dá do práce a VLČICE ztěžka usedne za katedru.

VLČICE
A to jsem si myslela, že jste
gymnazisti. Dospělí lidi. Ale
pořád jako malý děti. Kdo chybí?

SLUŽBA
Nikdo.

VLČICE
Dobře. Tak, zopakujeme si látku,
protože se určitě připravujete z
hodiny na hodinu, že? Kdo mi
řekne, kolik má člověk žeber?

Nikdo se nehlásí, kromě MARKÉTY.

IVETA
(šeptem)
Kráva našprtaná.

VLČICE
Nikdo kromě Markéty?

Ve třídě je hrobové ticho.

VLČICE
Nikdo nic nevíte. A to vám říkám,
připravujte se z hodiny na
hodinu. Ale je to jak házet perly
svin...vepřům. Dobře, když nic
nevíte, tak budeme zkoušet.
Takže...koukám, Balcarová má tady
nějak málo známek. Tak
pojď, Iveto.

IVETA si stoupne před tabuli a VLČICE lisuje svým
učitelským sešitem.

(POKRAČUJE)

VLČICE

Lebka. Vyjmenuj mi mi části
lebky.

IVETA

Lebeční kosti... Lebka se skládá
z kosti spánkové, kosti čelní,
kosti lícní, dále potom horní a
dolní čelisti, dolní je
pohyblivá...

VLČICE

A?

IVETA krčí rameny. VLČICE vstane od katedry a zaboří
ukazovátko do temene kostlivce, který stojí vedle tabule.

VLČICE

A?

IVETA

Nevím.

MARKÉTA

(vyhrkne z lavice)

Kost temenní!

IVETA na MARKÉTU vyplázne jazyk, VLČICE si toho nevšimne,
protože je k IVETĚ otočená zády.

Vlčice nadzvedne temenní kost a objeví, že uvnitř
je několik ohryzků. Jeden z nich za štopku vyndá,
teartrálně ho ukazuje celé třídě a rozčiluje se:

VLČICE

Kdo to byl???

Ve třídě je ticho.

VLČICE

Ptám se, kdo to byl??!

Najednou se ozve MARKÉTA.

MARKÉTA

To tam dal Jakub Prokeš z áčka.

VLČICE

Prokeš. Dobře.

VLČICE si sedne zpátky za katedru.

VLČICE

Iveto, za pět. Nic jste nevěděla.
Radím vám, míň času s Prokešem,
víc učení. Protože s takovou se
na tu medicínu nedostanete.
Sednout.

(POKRAČUJE)

IVETA si sedne zpátky do lavice a VLČICE započne svůj výklad.

ZUZANA

(šeptem)

To nebylo spravedlivý, něco si
řekla.

IVETA si do sešitu vztekle zapisuje výklad VLČICE a po chvíli kývne směrem k MARKÉTĚ:

IVETA

Ta pizda mi pije krev.

20 EXT. ULICE, ODPOLEDNE, ZIMA

Po ulici jde IVETA s JAKUBEM a IVETA JAKUBOVI spílá.

IVETA

Uvědomuješ si, co si vůbec
udělal? Jak tě tam vůbec
mohlo napadnout nacpat tam
jabka?

JAKUB

Byla to jenom taková sranda.

IVETA

Jo, to byla fakt dobrá sranda.

JAKUB

Tak promiň.

IVETA

Promiň to neřeší, kvůli tobě jsem
dostala flastr.

JAKUB

To si ještě spraviš.

IVETA

Nezlehčuj to! Jsem dostala pětku
a tobě je to úplně jedno!

Dostanou se až před studentský bufet OÁZA a vejdou
dovnitř.

21 INT. OÁZA, ODPOLEDNE, ZIMA

Oáza je podnik zaměřený na studenty. Je to něco mezi
cukrárnou, hospodou a čajovnou. Je tam bar s bohatým
výběrem sladkostí, zákusků, čajů a káv. Lidé sedí u
kavárenských stolků a dostatek světla zajišťuje vitrína
vedoucí na ulici.

(POKRAČUJE)

IVETA - VYPRAVĚČ

*Jdeme do Oázy, studentského
útočiště hned vedle školy. V zimě
je to Oáza skutečná. Je to tam
báječné. A bylo by to báječné i
teď, kdyby mě Kuba tak neštval.*

Tam sedí za stolem ZUZANA, před sebou má speciální dámské pivo, na etiketě je v rámci reklamy vysmátá fotka KATARZYNY ZUROWSKE. JAKUB IVETĚ galantně odstrčí židli, IVETA si sedne a JAKUB chce jít objednat na bar.

JAKUB

Co si dáš?

IVETA

Vem mi ovocnej čaj. A jednu
Sladkou touhu.

JAKUB

Ovocnej? Jablečnej?

usměje se JAKUB, ale IVETA je pořád ještě namíchlá:

IVETA

Teda, ještě si z toho dělej
srandu!

IVETA si konečně sedne k ZUZANĚ.

ZUZANA

Co je? Pořád jsi nasraná kvůli té
pětce?

IVETA

Jo. Jsem. Celý dny se učím a pak
se to kvůli Kubovi tak pokazí.

JAKUB zatím na baru objednává.

JAKUB

Ovocnej čaj a pivo a tu
čokoládovou tyčinku Sladká touha.

BARMAN jenom koutkem úst odpoví

BARMAN

Občanku.

JAKUB

Aspoň malý pivo.

BARMAN

Občanku.

(POKRAČUJE)

JAKUB

Dobře, dva ovocný čaje a tu
Sladkou touhu.

IVETA a ZUZANA se spolu zatím baví.

ZUZKA

Ještě za mnou přijde jeden
kamarád

IVETA

Znám ho?

ZUZANA

Asi ne. Je z učňáku, jsem se s
ním seznámila minulej víkend na
Jedničce. Takovej dobře
nabušenej.

JAKUB zatím na baru dostává svou objednávku a nese dva
čaje ke stolu. Dosedne na svou židli a když uvidí, že
IVETA má před sebou dámské pivo, tak se zeptá:

JAKUB

Jaktože ti prodal pivo?

ZUZANA

Síla osobnosti, Kubičku.

JAKUB

Těšíte se na lyžák taky tak jako
já?

ZUZANA

No jasně. Bych tam mohla klofnout
nějakýho lyžaře.

IVETA

O horách ani nemluv, možná na ně
kvůli té pětce ani nepojedu. Naši
mě určitě kvůli tomu nepustijou.

IVETA si začne rozbalovat Sladkou touhu.

JAKUB

Jsi moc velkej pesimista.

IVETA

Ne, já jsem právě realista.
(*podívá se na zadní stranu obalu
Sladké Touhy*) Zase nic.

IVETA ochutná čaj.

IVETA

Ty jsi mi fakt koupil jablečnej!
Nechceš už s těma pubertáckejma
provokacema skončit?

(POKRAČUJE)

JAKUB

(překvapen)

Já jsem jenom řekl že chci
ovocnej. Neříkal jsem, jakou
příchuť

Do Oázy přichází mladý skinhead ROBIN. Má na sobě bombra,
ale už nemá maskáče. V ruce má kytku, docela drahou. Jde
hned k ZUZANĚ.

ROBIN

Tohle jsem pro tebe přinesl.

ZUZANA

Jé, to je milý. Tohle je Iveta a
tohle je Jakub.

ROBIN

Jo, čau. Já jsem Robin.

SKINHEAD ROBIN si sundá bombera, pod ním má jenom
nátělník, sedne si vedle ZUZANY a jen tak, jako by náhodou,
si dá ruce za hlavu a protahuje si bicepsy, je to až skoro
k smíchu. Všichni tam tak mlčky sedí, ROBIN očividně není
moc hovorný typ.

ZUZANA

Jakej si měl den?

SKINHEAD ROBIN

Docela v pohodě. Kámošovi jsme do
jeho bavoráka montovali centrál.

Znovu je ticho.

ZUZANA

Já zase jedu příští týden na
lyžák.

Ticho.

ROBIN

Aha. To je dobrý.

Opět nastane ticho. Do Oázy vejdou dvě Romky středního
věku s pěti dětmi nízkého věku. Děti jsou až přes míru
živé, křičí a honí se mezi stoly, jejich matkám to
očividně nevadí, kupují si něco u baru. Jedno z dětí
převrhne stolek a ten se s rachotem zřítí k zemi. Jeho
matka na něj začne sprostě ječet, ať kurva do piče
přestane dělat bordel.

ZUZANA

To je hrozný.

(POKRAČUJE)

ROBIN

Že jo? Cikorky. Kam přijdou, tam je jich plno.

ZUZANA

A jsou to strašní chudáci, kterým my ubližujeme.

ROBIN

Asi dneska rozdávali dávky, že nakupujou.

ZUZANA

Když jsem se dozvěděla, kolik každéj měsíc dostávaj na dávkách, tak jsem se fakt divila.

ROBIN

Ale já bych jim ty dávky klidně dal.

ZUZANA

Dal?

ROBIN

Normálně bych nahnal všechny cigány na náměstí, vzal do ruky samopal a každému aspoň jednu.

SKINHEAD ROBIN se začne smát. Ostatní se mírně pousmívají, přijde jim to vtipné, ale je to jenom přece jenom rasistické a trochu nevhodné.

IVETA

Nic. My už asi půjdem. Ještě se dneska musím učit.

22 EXT. ULICE, ODPOLEDNE, ZIMA.

MARKÉTA stojí na kraji silnice, se školní taškou, zamuchlaná v bundě.

Už z dálky je slyšet silný motor FILIPOVA BMW, které jede k MARKÉTĚ a zastaví vedle ní. MARKÉTA do něj nastoupí a hned se po uvítacím polibku uvelebí v sedačce a FILIP vyrazí pryč z města a má schválně podřazeno, neboť hluboký zvuk motoru mu dělá radost. MARKÉTA si sundá bundu a tím se objeví její tričko s nápisem STOP DEBILIZACI.

FILIP

Hezký tričko.

MARKÉTA

To mi dal Pěnkava. Normálně stojí dvě stovky ale on mi to dal zadarmo.

(POKRAČUJE)

FILIP

Líbí se mi. To stop debilizaci s
tou Žurowskou je přesný.

MARKÉTA

Žurowska je růžovej sopel.

FILIP

Jo, jo, to je přesně ono.
Nejhorší je, jak pořád zpívá
pojdme se mít rádi, odpuštějme
jeden druhému, chraňte zvířátka,
bla bla bla.

MARKÉTA

Jo, to je pravda. Naprostej
růžovej sliz.

FILIP se dostává do varu a začíná už i gestikulovat,
příčemž jen tak tak stíhá sledovat provoz.

FILIP

A ona ne že by využila svý slávy
a řekla třeba podívejte se na ten
hnůj, prezident má milenku a
ministerstvo dopravy vede Slovák
co ani neumí česky a je to navíc
teplouš a pod sebou má tým svejch
kuřbuřtů ale to ne, ona radši si
oblíkne nějaký batikovaný
oblečení a jde chránit nějakou
blblou žábu do nějakýho blbýho
CHKO protože je to právě v módě a
ještě si hraje na to jak je moc
angažovaná.

MARKÉTA

To by se ti mohla líbit tahle
knížka...

zaloví v batohu a vyloví "Z ptačí Perspektivy".

MARKÉTA

Je od toho Pěnkavy. Je tam pár
věcí který by tě mohli zajímat.
Je tam i esej o Žurowske a myslím
že je to to, co říkáš i ty.

FILIP

Jo? Tak mi to dej tam do
kastlíku. Až budu mít čas, tak se
do toho mrknu.

Najednou FILIP změní rozhořčený tón.

(POKRAČUJE)

FILIP

Ale už dost o politice. Jakej byl den, láseno?

MARKÉTA

Docela to šlo. V biologii jsem dostala za jedna.

FILIP

Supr!

23 EXT. ULICE, ODPOLEDNE, ZIMA

Po ulici jdou IVETA a JAKUB, drží se za ruce, nemluví. Zastaví se před činžákem, kde bydlí IVETA. JAKUB, jakoby jen tak mimochodem a hlasem plným až přepjaté romantiky prohodí:

JAKUB

Můžu nahoru?

IVETA

To nevím, téma jabkama si mě pěkně naštvál.

JAKUB má s IVETOU takřka nebeskou trpělivost a její neustálé kousavé útoky dokáže brát s humorem.

JAKUB

Ale vždyť to byla jenom sranda, Ivy!

IVETA

Byl to naschvál.

JAKUB

Miláčku, vždyť jsem se ti už omluvil.

IVETA zvedne oči v sloup, pohrdlivě si odfkrne a řekne:

IVETA

Tak teda pojď.

24 INT. BYT IVETINY RODINY, ODPOLEDNE, ZIMA

Byt Ivetiny rodiny je poměrně prostorný, kuchyně, obývací, ložnice a dva dětské pokoje. Zařízení není nijak drazé ale na druhou stranu ani nijak lacině, je to ten nejobyčejnější z obyčejných středostavovských bytů.

Do bytu vejde JAKUB a IVETA, JAKUB se na IVETU okamžitě vrhne, ta ho však odstrčí, ne nějak podrážděně, ale přesto důrazně. Přitom na IVETU doráží její JEZEVČÍK, chce ji přivítat a je mu líto, že nemá IVETINU pozornost.

(POKRAČUJE)

IVETA

Nech toho! Třeba je někdo doma!

IVETA pečlivě projde každou místo v bytě, JAKUB zatím sedí na botníku a je na něm vidět, že je netrpělivý. IVETA se vrátí.

IVETA

Nikdo tu není.

JAKUB se znovu zkouší na IVETU zbrkle vrhnout, ta ho ale znovu odstrčí a leze si do své školní brašny.

JAKUB

Co hledáš?

IVETA

Klíč. Nevím, kam jsem ho dala.

IVETA chvílku štrachá v tašce a nemůže klíč najít. Pak ho najde zapadlý pod jednu učebnicí. Poté vrazí klíč šikmo do zámku, aby dveře nešly otevřít. JAKUB znovu pochtívá a je znovu odstrčen.

IVETA

Ne, počkej...do pokojíku.

Oba dva jdou do IVETINA pokojíku a JAKUB se snaží s IVETOU znovu polaskat. Stihne jenom dva, tři doteky a:

IVETA

Závěsy, musím zatáhnout závěsy

JAKUBOVI už přeskakuje hlas vzrušením a nedočkavostí

JAKUB

Jsme ve třetím patře. Kdo by nás mohl vidět, proboha?

IVETA

Pro jistotu.

IVETA zatáhne závěsy. Pak se oba dva vysvléknou. JAKUB se s ní chvílku laská a pak jde ke kalhotům hozeným na zem a vyštrachá z kapsy kondom. Pak si ho začne nasazovat.

IVETA - VYPRAVĚČ

Jakub mi padl do oka, hned jak jsem v prváku celá vykulená prvně vkročila na naši školu. Sympatie byly oboustranné, kamarádství a náklonnost přešly postupně v lásku, o Vánocích jsme se spolu poprvé milovali...laskání se mi od Kubíčka hodně líbí, ale co se týká toho...tak...je to pořád takové...

(POKRAČUJE)

IVETA
Promiň, nějak jsem ztratila chuť.

JAKUB
Cože?

IVETA
Nějak se mi přestalo chtít.

JAKUB
Jako doopravdy? Proč???

JAKUBOVI oči se náhle podobají očím JEZEVČÍKA, kterému je líto, že si ho nikdo nevšímá a který uraženě leží pod postelí.

25 EXT. CHATA U PŘEHRADY, ODPOLEDNE, ZIMA.

BMW s MARKÉTOU a FILIPEM přijíždí k chatě na břehu přehrady. Chata to není nijak luxusní, je taková obyčejná, není ani zděná, je skromně zařízená, přímotop jede na plný výkon, takže je i navzdory zimě příjemně vytopená.

Vystoupí z auta. MARKÉTA si prohlíží zahradu s živým plotem, na kterém mráz a sníh vytvořil své abstraktní tvary.

MARKÉTA
Tady je krásně.

FILIP
Někdy tu chatu budu moct půjčit na celý víkend. Ale asi až v létě nebo na jaře.

Oba dva jdou do chaty.

26 INT. CHATA, ODPOLEDNE, ZIMA

Na posteli leží plyšový medvěd střední velikosti s červeným srdcem v hrudi.

MARKÉTA
Méďa.

FILIP
Ten tady čeká na tebe.

MARKÉTA
Na mě?

FILIP
To je dárek. Pro tebe.

MARKÉTA si lehne na posteli a začne se s medvědem mazlit.

(POKRAČUJE)

MARKÉTA

Budu mi říkat malej Filip.
Filípek.

FILIP si lehne vedle ní, medvěda vezme do své ruky, udělá si z něj maňáska, dotýká se jím intimních partií MARKÉTY a laškovně opakuje:

FILIP

Medvěd tě chce...medvěd tě
chce...

a MARKÉTA se tomu směje.

27 INT. IVETIN BYT , ODPOLEDNE, ZIMA

JAKUB

Jako doopravdy?

Najednou začne bytem znít zvonek.

IVETA

Naši! Obleč se!

IVETA na sebe v rychlosti hodí rifle a tričko, přičemž na spodní prádlo není čas. Pak běží otevřít.

Za dveřmi je komplet celá rodina - bratr MARTIN, malá sestra KAČENKA, OTEC a MATKA.

OTEC

Proč to nešlo odemknout?

IVETA

Jsem v zámku klíč... zapomněla.

OTEC si nemůže nevšimnout, že pod tričkem IVETĚ chybí podprsenka.

Z pokojíku se vynoří JAKUB.

JAKUB

Dobrý den.

OTEC

Aby byl.

Pak se usměje a s jistou rozverností pronese:

OTEC

Přišel jsi zase Ivetě vysvětlit
matiku?

JAKUB

Biologii.

(POKRAČUJE)

Otec
Jo tak. Biologii.

Jakub
Ale už odcházím.

Otec
Ale kam bys chodil. Určitě si dáš
ještě kafe, ne? Piješ kafe?

28 INT. KUCHYNĚ, ODPOLEDNE, ZIMA

Otec
Přinesl jsem ti čokoládu.

Iveta
Super.

Otec podá IVETĚ další SLADKOU TOUHU. Iveta ji rozdělá a podívá se dovnitř.

Iveta
Zase nic.

Jakub
Jednou to musí vyjít.

Otec
Jak vůbec ve škole?

IVETĚ se to nechce říct, ale pak to z ní přece jenom vyleze:

Iveta
Dostala jsem pětku z biologie.

Otec
Ale? Jak to?

Iveta
Vlčková je na mě zasedlá.

Otec zvyšuje hlas:

Otec
Jo Vlčková je zasedlá. Ale kdyby
ses učila, tak bys tu pětku
neměla, ne?

Iveta
Ale já za to nemůžu...

Jakub
Ale pane Balcar, Iveta je
doopravdy nevinná...

Otec se znovu přepne do svého posměšného módu.

(POKRAČUJE)

OTEC

Jo? Iveta je nevinná? Tak o tom
pochybujú taky, mládeži.

Z MATKY se vydere krátké zasmání.

OTEC

Doufám, že si ten flastr spravíš,
Iveto.

IVETA

Spravím. Jasný.

OTEC

No, sice si to nezasloužíš, ale
mám pro tebe dva lístky na...

Otec šáhne do své aktovky a vytáhne dva lístky. IVETA je
vezme do ruky a letmo je přelétne očima.

IVETA

Lístky na Žurowskou!

zakřičí IVETA a samou radostí začne tleskat. Když se
uklidní, tak si lístek přečte znovu.

IVETA

Počkat, ale to není na koncert.

OTEC

Na koncert se už nedají sehnat.
Tohle jsou vstupenky na talkshow,
kterou bude mít Zurowská v
televizi.

IVETA

To je ještě lepší než na ten
koncert

řekne IVETA a OTEC obejme.

29

INT. FILIPOVA GARSONKA, VEČER

Obyčejná garsonka s postelí a televizí, miniaturní
koupelnou a ještě menším sprchovým koutem. Nic explicitně
neukazuje na FILIPOVU radikálně pravicovou orientaci,
jenom na polici má pár knih o 2. světové válce a zbraních.
Na stěně je ještě velkoformátový zasklený plakát, na
kterém je poslední model BMW M3 Coupe. Plastikový model
stejného auta je ještě na televizi. V prosklené skříni má
vystavený jakýsi pohár se stříbrnou a bronzovou medailí.

FILIP sedí se SKINGIRL před televizí a podává jí fotku
MARKÉTY.

(POKRAČUJE)

FILIP

Tohle je moje nová mladá
přítečkyně.

SKINGIRL si ji pořádně prohlédne.

SKINGIRL

Docela hezká. Jaká je?

FILIP

V posteli? No je mladá, no, žádná
domina.

SKINGIRL

Ne ty osle, já myslím po
psychické stránce.

FILIP

No jako, nevím. Ona je furt
taková labilní. Furt brečí,
člověk aby ji furt utěšoval a
řešil její depky. Chvilku s ní
ještě budu a pak to asi skončím.

SKINGIRL

Ty seš ale hajzl

FILIP

Hele, potřebuju pomoci. Něco mi
napsala fixkou na zadek a nevím
co. Zkoušel jsem se dívat do
zrcadla, jenže tam to bylo
zrcadlově obrácené.

FILIP vystrčí na SKINGIRL zadek a ta čte:

SKINGIRL

Naše láska přeletí kopec/kopec
svatého Grulichu/jeptišky se
budou ptát/kde se vzala/a kde
kráčí.

SKINGIRL plácne FILIPOVI přes zadnici, že mu tam zůstane
rudý otisk ruky. FILIP si natáhne kalhoty.

FILIP

Takže básnička, jo?

SKINGIRL

Slečna je očividně básnířka.

FILIP

Ale ne. To má od nějakého svého
oblíbeného spisovatele.

30 INT. PLAVECKÝ BAZÉN, VEČER, ZIMA

JAKUB rychle plave z jednoho stranu bazénu na druhý, pořádně maká a pak vyleze na břeh, je výkonem tak zesláblý, že si musí sednout. Podívá se na vodotěsné hodinky na ruce a řekne:

JAKUB
Rekord!!!

31 INT. GYMNAZIÁLNÍ TŘÍDA, DOPOLEDNE, ZIMA

UČITEL VYČÍTAL je mladý, nadšený a energický. Je těsně po zvonění, učitel vchází do hodiny. Žáci ho zdraví povstáním.

IVETA - VYPRAVĚČ
*Dnes máme literaturu. Učitel
Vyčítal je báječný, ale má jednu
vadu na svém charakteru - myslí
si, že literatura je
nedůležitější věc na světě.
Přitom literatura nepostaví most,
nevyléčí nemocného, nevydělá
peníze.*

UČITEL VYČÍTAL
Sedejte, dobrý den.

Hned bere křidu a na tabuli píše *současná česká literatura.*

UČITEL VYČÍTAL
Takže minulý týden jsme se
domlouvali, že na tento týden
každý z vás přečte nějakou
současnou českou knihu. Tak co
kdo máte?

Nikdo se nesnaží o nějakou iniciativu, sedí a jsou potichu.

UČITEL VYČÍTAL
Tak třeba začnu já. Na dnešní
hodinu jsem přečetl jednoho
Balabána. Znáte ho? Nikdo?

a napíše na tabuli Jan Balabán. Žáci si zapisují do sešitů i když k tomu nemají žádný důvod.

UČITEL VYČÍTAL
Znáte ho někdo?

Nikdo se nehlásí kromě Markéty.

(POKRAČUJE)

UČITEL VYČÍTAL
Dobře, Markéta zná. Nikdo
ostatní? No, nevadí. Tak co
třeba ty, Tome?

zeptá se jednoho žáka.

TOM
Já jsem četl Kulhánka. Divocí a
zlí.

UČITEL napíše jeho jméno na tabuli *Jan Kulhánek*.

TOM
On je Jiří, ne Jan.

UČITEL utře slovo *Jan* rukávem a napíše *Jiří*.

UČITEL VYČÍTAL
Nějaké další jméno.

Žáci se k ničemu nemají.

UČITEL VYČÍTAL
No tak, rychle, máme na to jenom
jednu hodinu. Co třeba ty Kláro?

KLÁRA
Lenka Lanczová.

UČITEL VYČÍTAL
Lanczová. Fajn. Napíšu ji ke
Kulhánkovi. Maj k sobě velice
blízko. Co třeba ty Markéto?

MARKÉTA
Vladimír Pěnkava.

UČITEL VYČÍTAL
Výborně! Skvělá volba.

a napíše *Vladimír Pěnkava* na druhou stranu tabule.

UČITEL VYČÍTAL
A co jsi od něj všechno četla?

MARKÉTA
Zatím všechno. Čtu i jeho blog na
internetu. Akorát jeho divadelní
hru jsem ještě neviděla.

UČITEL VYČÍTAL
Jo, Pěnkava je dobrá volba.
Myslím že patří k těm lepším ze
současné české prózy.

(POKRAČUJE)

MARKÉTA

On píše i poezii.

UČITEL VYČÍTAL

Ano...ale v tomto případě je můj osobní názor, že by se měl próze věnovat na plný úvazek.

MARKÉTA

Ale i jeho poezie je dobrá. Stejně dobrá jako jeho povídky a novely.

UČITEL VYČÍTAL

No to si já zrovna nemyslím, ale je to námět na diskuzi. Pak si o tom můžeme promluvit. Co ty, Iveto?

IVETA

Já teď čtu *Můj boj se životem* od Katarziny Żurowske.

UČITEL se zarazí.

UČITEL VYČÍTAL

Ona už i píše knihy?

IVETA

Ano. Píše a je docela dobrá.

UČITEL se rozesměje a dá si hlavu do dlaní.

UČITEL VYČÍTAL

Żurowska a literatura? Tak to bych si chtěl teda přečíst.

IVETA

Tu knížku mám tady.

IVETA vytáhne z batohu onu knihu. Kýčovitá obálka hned vzbudí u učitele úsměv. Začne si v knize listovat. Jedna věta ho zaujme a hned ji začne předčítat:

UČITEL VYČÍTAL

U nás v Ropici jsme měli školu. A ta škola měla špatnou pověst. Chodili do ní jenom samí sígři a učili tam lidi co nesehnali místo jinde. Daleko lepší základní škola byla v Českém Těšíně, ale naši neměli peníze na to, aby mi kupovali drahé jízdné.

UČITEL zvedne hlavu od četby.

(POKRAČUJE)

UČITEL VYČÍTAL

Trochu mi to připomíná paměti
Borise Jelzina, který tam
popisoval, že jako dítě se hádal
se sourozenci o to, kdo bude spát
ve chlívku s kozou, protože
neměli peníze na otop a u kozy
bylo nejvíce teplo.

Třída se rozesměje.

MARKÉTA

Žurowska je růžovej sliz.

UČITEL VYČÍTAL

To máš od Pěnkavy, že? Ten proti
Žurowske brojí pořád a musím
říct, že už mě to tak trochu
nudí.

MARKÉTA

Ale má pravdu.

UČITEL VYČÍTAL

Jo, to nepopírám, to vůbec
nepopírám.

IVETA se pořádně naštve.

IVETA

Víš co Markéto? Tak se jdi
bodnout. Myslíš že jsi nějak
skvělá, když čteš nějakýho
pisálka kterýho vůbec nikdo
nezná? Myslíš že něco víc?

UČITEL VYČÍTAL

Ale no tak, nebudeme tady po sobě
takhle štěkat.

IVETA

U Zurowske je to aspoň pravdivej
příběh, žádněj výmysl. A je hned
jasný, co chce říct. Což u toho
tvýho pisálka pochybuju.

MARKÉTA

Pěnkava není žádněj pisálek. A
Žurowska je tak úspěšná jenom
proto, že je ve všem absolutně
průměrná.

IVETA

Tak to teda ne.

(POKRAČUJE)

UČITEL VYČÍTAL

Stop. Dobře, napíšu Zurowskou na tabuli.

UČITEL napíše její jméno. Napíše ho správně i se správným křestním jménem, Zurowska je tak slavná, že jej složitě jméno píšou lidé bez chyb.

UČITEL VYČÍTAL

Mohl bych ještě vidět tu knihu?

IVETU ji UČITELI podá. UČITEL hned nalistuje poslední stranu.

UČITEL VYČÍTAL

Z polštiny přeložil...Bohumil Gregor. A vida, i naši přední polonisté se musí něčím živit.

IVETA

No tak to napsala polsky. Vždyť je napůl Polka, tak si to mohla napsat v jakém jazyce chtěla.

UČITEL VYČÍTAL

Autor polského originálu: Jacek Szczygł. A je to tady. Ghostwriter. Tu knihu za ní napsal někdo jinej.

IVETA

No jasný. Zurowska o tom mluvila v rádiu. Jakmile se stanete slavní a úspěšní, tak úplně všichni vám začnou závidět a začnou na vás hledat chyby a furt se vás snaží nějak shodit. Tak jí s tím někdo pomáhal, no a co?

32 INT. KAVÁRNA, ODPOLEDNE, ZIMA

V kavárně sedí GALIŠ, má před sebou kávu, kulatý obličej, trochu břicho, brýle, výrazem je někde na půli cesty mezi buranem a přemýšlivým intelektuálem. Před kavárnu přijede FILIPŮV bavorák a FILIP se hned vydává do kavárny. Je s ním SKINGIRL. Hned GALIŠE pozná a sedne si k němu.

FILIP

Dobrý den pane Gališ, tak já jsem ten Filip Hošek.

GALIŠ

To je vaše přítelkyně?

FILIP

No..my máme mezi sebou takovej zvláštní vztah...no...

(POKRAČUJE)

SKINGIRL

Máme mezi sebou velice volný vztah. Chceme si ještě užít trochu života.

GALIŠ

To není moc dobré, mít takové volné vztahy a být zároveň v nacionálněkonzervativní straně jako je naše Strana Spravedlnosti

FILIP

Já bych to neviděl tak černě. Nehodláme tak žít furt.

GALIŠ

Co už s váma. Je to hrozné. Každý si chce jenom užívat a naše země kvůli tomu chátrá. Dám vám úvodní otázku. Co si myslíte o Židech?

FILIP

Židi? Upřímně? Ti mi neva. Těch je málo. Vadí mi jiný určitý menšiny.

GALIŠ

Dobře. Víte, naše strana si na noze vleče ocelovou kouli - takové ty vypatlané neonacistické gumy, který nás prostě stahují ke dnu. Třeba dopoledne jsem byl v Pardubicích a tamní lídr, když jsem se ho zeptal na Židy, tak ten vůl začal hajlovat před kavárnou plnou lidí.

FILIP

Ne, to já takovej nejsem. Třeba jsem rasista, to jo, protože bejt rasista, na tom mi nepřipadne nic špatného, ale že bych byl tak blběj, že bych obdivoval Hitlera, tak to nejsem. Vždyť nás chtěl vyhladit, že jo.

GALIŠ

Přesně.

Oba dva chvilku mlčí a dívají se na sebe.

FILIP

Myslíte že se příští rok dostaneme do sněmovny?

(POKRAČUJE)

GALIŠ

Pevně v to věřím. Průzkumy stojí při nás. Ale teď to není důležité. Důležité je dostat se do zastupitelsva Poříčí. Četl jste náš program?

FILIP

Jo.

GALIŠ

Opravdu?

FILIP se chvílku rozmýšlí jestli má říct pravdu.

FILIP

Zatím ne. Ale chystám se na to.

GALIŠ

A máte alespoň představu, co naše strana chce?

FILIP

No to je jasný. Chceme jako jediná politická strana sloužit naší zemi.

GALIŠ

Líp bych to neřekl. Líbíte se mi. Na volby ve vašem městě se musíte dokonale připravit. Je to vaše životní šance. Dokonce jsem se rozhodl uvolnit na to peníze ze stranického rozpočtu.

SKINGIRL

Filip je dobřej. On na to má. Můžete mu věřit, pane Gališ.

33 EXT. LES, ODPOLEDNE, ZIMA

JAKUB běží lesem po zledovatělé vyšlapané pěšině a za ním klopýtá VRABČÁK. Oba dva jsou ve sportovním - běžeckém.

VRABČÁK

Už nemůžu.

JAKUB

Ale můžeš.

VRABČÁK

Nejde to.

JAKUB

Je to jenom psychika. Když si řekneš, že můžeš, tak prostě můžeš.

(POKRAČUJE)

VRABČÁK

Dobře, můžu.

Ještě chvilku oba dva běží, pak VRABČÁK padá k zemi, zvrací. Pak řekne:

VRABČÁK

Ne, když nemůžeš, tak prostě nemůžeš.

JAKUB

Co ti je? Vždyť jsme zatím uběhli jenom tři kilometry.

VRABČÁK

Ale moc rychle.

JAKUB

To je tím že nesportuješ. Nesmíš se jenom učit. Musíš dbát na tělo i na ducha. Pak tě nic nepřekvapí. Máš život pevně v rukách. Nic, já tu trasu doběhnu a ty asi jdi domů. Tak čau.

34 INT. JEDOUcí AUTOMOBIL, RÁNO, ZIMA.

IVETU veze její OTEC ke škole. V autě jsou naštorec lyže. Přijíždí ke gymnáziu, tam je už dav lidí, kteří svou bagáž dávají do úložných prostor autobusu.

OTEC

Tak si ten lyžák užij.

IVETA

Každej večer ti zavolám.

OTEC

Jo, budu na příjmu.

U auta je už JAKUB.

JAKUB

Chceš s těma lyžema pomoci?

IVETA

Jo, chci.

JAKUB otevře páté dveře auta a vytahuje bagáž ven.

35 AUTOBUS S GYMNAZISTY JEDE K HORÁM

Všichni sedí na sedadlech po dvojici, IVETA vedle JAKUBA, jenom MARKÉTA sedí sama a čte si.

Před IVETOU a JAKUBEM sedí ZUZANA. IVETA se k ní nakloní a řekne:

(POKRAČUJE)

IVETA

Jak ti vůbec dopadlo rande s tím Robinem?

ZUZANA

Od něj ruce pryč, on je neonacista.

IVETA

Tak to si děláš prdel?!

ZUZANA

Je to fakt fašoun. Přiznal, že je i pátej na kandidátce Strany Spravedlnosti.

IVETA

Pátej?! Tak to musí být docela důležitěj fašoun.

ZUZANA

Od něho ruce pryč. Nechci se do něčeho namočit.

36 INT. SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST HORSKÉ CHATY, VEČER, ZIMA

VOHNOUT hraje na kytaru, ostatní zpívají. Učitel matematiky SEMERÁK zpívá s nimi, tělocvikář VYČÍTAL se jen pohupuje do rytmu. MARKÉTA si drží od kolektivu odstup.

IVETA - VYPRAVĚČ

*Na chatu jsme přijeli pozdě,
takže jsme už nešli lyžovat.
Nahnali nás do místnosti, že
budeme hrát hry. Ale mí spolužáci
jsou báječní. Teda kromě Markéty.
Asi pro ni nejsme dost dobří.*

STUDENTKA

Pane učitel, nezahrajeme si už nějakou hru?

UČITEL SEMERÁK

Ale to bysme mohli. Nějaké návrhy?

VOHNOUT

Zahrajem si flašku.

MARKÉTA

Flašku hrát nebudu.

ZUZANA

Ale to bysme mohli. Pane učiteli, prosím! A taky byste mohl hrát s náma.

(POKRAČUJE)

UČITEL SEMERÁK

Co si o tom myslíš, kolego?
Zahrajeme si s nima?

UČITEL VYČÍTAL

Já bych si zahrál, ale pod jednou
podmínkou.

ZUZANA

Ano? Pod jakou?

UČITEL VYČÍTAL

Učitelé nemusí dávat fanty.

VOHNOUT

Přijímá se. Tak jo, sedneme si
tady do kruhu.

MARKÉTA

Já flašku hrát nebudu.

IVETA

Budeš. Večerní hry musíme hrát
všichni.

MARKÉTA

Já si půjdu na pokoj číst, nevadí
pane učitel?

UČITEL VYČÍTAL

Opravdu si s náma nechceš zahrát,
Markéto? Aspoň na chvíli.

MARKÉTA

Ne, já na takový hry moc nejsem.

37 INT. SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST, O PÁR VTEŘIN POZDĚJI

Všichni jsou v kruhu a jeho prostředkem krouží plastová
lahev od coca-coly. Rotuje a svým hrdlem ukáže na IVETU.

STUDENT

Pravdu nebo úkol?

IVETA

Pravdu.

VOHNOUT

Zahnula jsi někdy Jakubovi?

IVETA

Já? Nikdy! Na toho moc miluju!

řekne IVETA a JAKUBA políbí. Pak znovu roztočí lahev a ta
svým hrdlem ukáže na VOHNOUTA.

(POKRAČUJE)

IVETA
Pravda, úkol?

VOHNOUT
Úkol.

IVETA
Dej pusu Simoně.

VOHNOUT
Nou problém.

VOHNOUT políbí dívku vedle sebe, ne nijak ofenzivě ale zase nijak nesměle. Pak znovu roztočí lahev. Ta ukáže na ZUZANU.

VOHNOUT
Pravdu, úkol?

ZUZANA
Klidně pravdu. Nemám co skrývat.

VOHNOUT se začne smát.

VOHNOUT
Znáte všichni toho barmana z Jedničky? Jak má v jazyku piercing a na paži má vytetovanýho Satana přibitýho na kříž?

GYMNAZISTI pokyvují hlavami a mírně se pousmívají.

ZUZANA
To je Ota. A co?

VOHNOUT
Městem běhají fámy, že si s ním něco měla, tak co?

ZUZANA
Dám fant.

ZUZANA si svlékne tričko, pod kterým má jenom podprsenku, takovou hezkou, téměř erotickou.

UČITEL VYČÍTAL se nahne k UČITELI SEMERÁKOVI a velmi tiše mu pošeptá:

UČITEL VYČÍTAL
Kvůli takovejmu okamžikům nelituju že jsem učitel.

UČITEL SEMERÁK má co dělat, aby se nerozesmál.

(POKRAČUJE)

UČITEL SEMERÁK

Buď ticho, nebo nás zavřou.

ZUZANA roztočí lahev. Ukáže zpátky na VOHNOUTA. ZUZANA se ďábelský zasměje.

ZUZANA

Pravda, úkol?

VOHNOUT

Úkol.

ZUZANA

Dej pusu tady panu učitelovi
Vyčítalovi.

VOHNOUT

Nevadí, pane učitel?

UČITEL VYČÍTAL zakouří očima a vyjekne jako mučené zvíře:

UČITEL VYČÍTAL

No tak ale rychle!

VOHNOUT mu dá pusou na tvář.

38

INT. POKOJ KLUKŮ, NOC, ZIMA

Už je dlouho po večeři, Gymnazisti pijí na pokoji víno. Sedí tam JAKUB, VOHNOUT, VRABČÁK, IVETA a ZUZANA. VOHNOUT je už značně opilý. Chce si ještě dolít z pet lahev, ale IVETA mu lahve vezme.

IVETA

Ty už nepi.

VOHNOUT

(velmi hlasitě)

No co je?!!

IVETA

Neřvi! Nebo budou vědět, že nespíme.

VRABČÁK

Oba dva buďte potichu!

JAKUB

Ale docela jsem koukal, když si s náma profesori zahráli flašku.

ZUZANA

Všimli jste si, jak mi Vyčítal čuměl po kozách?

(POKRAČUJE)

VOHNOUT
Vyčítal má kozy rád!

ZUZANA
Neřvi.

IVETA
Jenom Markéta se na nás
vykašlala. Asi jí nejsme dost
dobří.

ZUZANA
Určitě si šla číst toho svého
Pěnkavu.

IVETA
Stejně tomu nerozumí. Když před
třídou četla ten úryvek z nějaký
tý eseje, tak tomu nerozuměl
vůbec nikdo.

ZUZANA
Právě proto se jí to líbí, že
tomu nerozumí.

VOHNOUT
(opile)
Nepůjdem na balkon na cigáro?

JAKUB
Neměl bys kouřit. Je to hodně
nezdravý, zanáší to plíce a
zhoršuje sportovní výkon. A taky
můžeš dostat rakovinu.

VOHNOUT
Na to já seru.

ZUZANA
Markéta by potřebovala kluka.

IVETA
Ale takovýho co by ji sbalil a
pak opustil.

ZUZANA
He-he, mám nápad. Vohnoute,
každej ti dáme dvě stovky, když
půjdeš za Markétou a pokusíš se
jí sbalit. Budeš s ní jako chodit
a na konci lyžáku ji dáš kopačky.

VOHNOUT
Každej dvě kila?

(POKRAČUJE)

ZUZANA

Jo.

VOHNOUT

A to hodí dohromady kolik?

ZUZANA

No, jsme tady čtyři, takže osm stovek.

VOHNOUT

Tak to se už vyplatí. Jdu du toho!

VOHNOUT se vypoťací na chodbu ven.

ZUZANA

To bylo lehčí než jsem čekala.

39

INT. DÍVČÍ POKOJ, NOC, ZIMA

V pokoji je zhasnuto, jenom světlo venkovní lampy vytváří pološero.

Na jedné z postelí, ve stínu, sedí VOHNOUT. Do pokoje vstupuje MARKÉTA, nerozsvěcuje, je jenom v županu a pod nos si pološepem brble:

MARKÉTA

To mi zajímalo, kde všichni jsou,
po večerce....

VOHNOUTA sedícího na druhé straně místnosti si nevšimne.

Shodí ze sebe župan, je nahá a na posteli hledá pyžamo. VOHNOUT, když vidí, že se svlékla, tak se kousne do rtu a špitne:

VOHNOUT

Markéto!

MARKÉTA se vyděsí, hodí na sebe zpátky župan, ale už si ho nestihne zavázat, takže ho drží při sobě jenom rukama a zadívá se do tmy na VOHNOUTA.

MARKÉTA

Vypadni!

VOHNOUT

Markéto, já ti chci něco říct....

MARKÉTA

Vypadni nebo začnu křičet!

VOHNOUT

Počkej chvilku...já ti chci říct,
že...že to....

(POKRAČUJE)

VOHNOUT udělá dramatickou pauzu.

VOHNOUT
...že se mi líbíš.
Já...no...prostě, zamiloval jsem se.

MARKÉTA
Dělej si prdel z někoho jiného.

VOHNOUT
Myslíš si, že si dělám srandu? Já tě fakt miluju, přísahám!

MARKÉTA
Neblbni...

VOHNOUT
Ale já chci blbnout.

VOHNOUT se zvedne a opilecky rozvázně jde přes celou místnost, dojde až k MARKÉTĚ, suše ji obejme a nakloní se k ní, aby ji políbil, ale MARKÉTA se z jeho pouta vyděšeně vymaní a skoro vykřikne:

MARKÉTA
Ale to nemůžeš. A já taky nemůžu.

VOHNOUT
Neboj, jestli ti třeba vadí, že by se o tom dozvěděli ostatní, tak to se nemusí dozvědět.

MARKÉTA
Ale o to nejde, Pepo. Já mám kluka.

VOHNOUTA to překvapí, ale nezaskočí a tak zaimprovizuje.

VOHNOUT
Ty máš kluka? Ale to nevadí, přece můžeš chodit s ním i se mnou.

VOHNOUT po ní znovu vyjede, ale MARKÉTA ho odstrčí.

MARKÉTA
Pepo, neber si to osobně, ale já mám svého přítele ráda.

VOHNOUT svou improvizaci stupňuje, přechází do teatrálnosti. Jde do pokleku jako Romeo před balkonem Julie

VOHNOUT
Markéto...jsi moje Večernice...a jsi i moje Jitřenka!!!

(POKRAČUJE)

Najednou se z velké šatní skříně ozve posměšný vzlyk
ZUZANY:

ZUZANA
Večernice, jitřenka...to je
debil....

Do toho se začne hystericky smát IVETA.

MARKÉTA nasupeně dojde ke skříně, otevře ji a objeví
rozesmátou IVETU a ZUZANU. V afektu vykřikne, že to musí
být slyšet i venku:

MARKÉTA
Vy pubertáci!

Pak přijde k VOHNOUTOVI, vlepí mu facku, až se málem
vyzuje z bot a odběhne někam pryč.

40 INT. FILIPŮV POKOJ, NOC, ZIMA.

FILIP leží v posteli, před kterou má televizi, ve které
běží sportovní hokejový přenos a čte nahlas *Ptačí*
perspektivu. Je nahý a vedle něj leží nahá SKINGIRL.

Najednou začne číst nahlas:

FILIP
Popová kultura cukrové vaty
vychová z lidí ne ovce ale přímo
jehňata a ne obyčejná jehňata,
ale jehňata, která ochotně
nastavují krk vlkům v iluzi, že
vlci jsou jejich nejlepší
přátelé.

SKINGIRL
Vlci jsme my. My máme ve znaku
vlka.

FILIP
Ale hovno, vůbec jsi to
nepochopila. Vlci jsou takoví ti
lidí, co se honí jenom za ziskem.
Komunisti a zelení, kteří
získávají politickou moc z lidské
hlouposti.

SKINGIRL
A my chceme ty lidi chránit.

FILIP
Přesně. Kdo chrání cigány?
Levičáci. Kdo chrání teplouše?
Levičáci. Ale kdo chrání bílýho
Čecha? Zbylo to na nás.

Najednou mu začne zvonit mobil. Je to MARKÉTA.

(POKRAČUJE)

MARKÉTA
(brečí)
To bys nevěřil, co mi udělali...

FILIP
No tak, uklidni se... Uklidni se!
No tak!

MARKÉTA to chvíli vydýchává.

MARKÉTA
Jeden kluk se mě pokusil sbalit a
pak se mi všichni smáli.

FILIP
Jak sbalit? Mám mu rozbít hubu,
volovi jednomu?

41 EXT. SJEZDOVKA, RÁNO, ZIMA.

Na sjezdovce jsou rozmístěny slalomové tyče a mezi nimi
obratně jede JAKUB. Když dosáhne cíle, tak UČITEL VYČÍTAL
na něj zakřičí zajetý čas.

VYČÍTAL
Třicet dva celých tři! Zatím
nejlepší!

JAKUB dojíždí ke skupině svých kamarádů, je pořád trochu
zadýchaný.

VOHNOUT
Náhoda.

JAKUB
Ne. Náhody neexistují. Hodiny
tvrdého tréninku.

42 EXT. SJEZDOVKA, DOPOLEDNE, ZIMA.

Na kotvách jedou za sebou 1) ZUZANA 2) VRABČÁK 3) IVETA
4) JAKUB a 5) VOHNOUT

VOHNOUT
S tou Markétou to byl včera
slušnej trapas!

JAKUB
Večernice! Ha! Ha!

VOHNOUT
Vůbec nevím, jak mě to mohlo
napadnout!

JAKUB
Seš frajer!

(POKRAČUJE)

VOHNOUT

Byl jsem hrozně ožralej!

VRABČÁK

Vždyť jsi měl jenom dvě vína.

VOHNOUT

Celou lahev!

ZUZANA neumí moc lyžovat, křečovitě se drží kotvy a třesou se jí kolena. Najednou vyjekne, upadne, návlek na noze se jí zachytí za kotvu a tak je vlečena dál do kopce, jednou nohou zachycená do kotvy a zbytkem těla vyrývá hlubokou brázdou ve sněhu.

ZUZANA

Zastavte vlek! Zastavte to!

Smýkáním po sněhu se ZUZANĚ vysvleče bunda, poté i tričko, nějakou chvíli je v podprsence ale i ta jí po chvíli opouští. Jede se dál, dav čumilů narůstá, někteří se smějí, jiní společně se ZUZANOU volají po zastavení vleku. To vyburcuje VLEKAŘE, který si ve své kabině čte noviny, aby se podíval co se děje a pak konečně zmáčkne tlačítko *stop*.

ZUZANA leží vyčerpaná ve sněhu a VRABČÁK se snaží letnými pohledy zachytit její obnažená prsa. Po chvíli ZUZANA zvedne hlavu a vyštěkne:

ZUZANA

Nečum na mě!

VRABČÁK

(skoro koktá)

Já? To jako vůbec.

ZUZANA

Čumíš na mě!

ZUZANA se snaží zvednout, ale s lyžemi na nohou jí to moc nejde. Najednou u ní zastaví IGOR, blondatý horský vlk a podá jí ruku. ZUZANA se postaví na nohy a chrání si prsa před očními ataky okolostojících.

IGOR

Asi je ti zima, co?

IGOR si sundá svou bundu a dá jí ZUZANĚ, která si bundu okamžitě obleče, přičemž bunda rozložitého IGORA je ZUZANĚ příliš velká a připomíná spíš kabát. IGOR se rozesměje na celé kolo.

IGOR

Docela dobrý. Hele, já ti sesbírám věci a setkáme se u bufetu, jo?

(POKRAČUJE)

a než stihne ZUZANA cokoliv říct, tak se IGOR pouští ze svahu dolů a cestou sesbírává poztrácené části oblečení.

ZUZANA
(rozkřičí se na JAKUBA,
VRABČÁKA a VOHNOUTA)
Fakt gentlemani! Pomáhat mi musel
úplně cizí chlap!

43 EXT. PŘED BUFETEM, DOPOLEDNE, ZIMA.

Dřevěný stánek s občerstvením v dolní konci sjezdovky.

ZUZANA je už oblečená ve svém a vrací IGOROVÍ bundu. U bufetu je s ní ještě IVETA.

ZUZANA
Dík za pomoc.

IGOR
Není zač. No, se ještě vlastně
neznáme, tak ahoj, já jsem IGOR

podá IGOR ZUZANĚ ruku.

IGOR
A tvoje hezká kamarádka?

ZUZANA
Iveta.

IGOR taktéž podá IVETĚ ruku.

IGOR
Ahoj, já jsem Igor.

IVETA
Iveta.

IGOR
A co vy vlastně tady? S rodičema
nebo na vlastní pěst?

ZUZANA
S lyžákem.

IGOR
S lyžákem! To znám, to si člověk
užije hodně srandy, že jo?

ZUZANA
Není to zas tak slavný.

Nastává ticho, ZUZANA a IGOR se na sebe jenom navzájem usmívají.

(POKRAČUJE)

IGOR
Máte po večerech vycházky?

ZUZANA
Nevím, možná...?

IVETA
Po večerech musíme hrát
společenský hry.

IGOR
S učitelama?

IVETA
Jo.

IGOR
To musí být docela nuda, ne?

ZUZANA
Máš recht, je to docela opruz.

IGOR
Hele, kdybyste se dokázali
utrhnout, tak na Vlčí boudě je
dneska diskotéka. Mohl bych tam
pro vás držet stůl.

ZUZANA
To zní docela dobře.

IGOR
Přijdete?

ZUZANA
Já bych přišla...Co myslíš ty,
Ivy?

IVETA
Já bych taky šla, ale nesmíme po
večerce opouštět chatu...

ZUZANA
To se nějak udělá...

44 INT. FILIPOVA GARÁŽ, ODPOLEDNE, ZIMA

Neomítnutá cihlová garáž s hrubou betonovou podlahou.
Uvnitř je FILIPOVO BMW. Stěny jsou polepené nahotinkami a
bavoráky. FILIP stojí u ponku v čele garáže a u něj ROBIN
se svými kamarády.

ROBIN
Prostě dám do flašky benzín, do
hrdla hadru a je to, ne?

(POKRAČUJE)

FILIP

To je nahovno. Ukážu vám, jak se dělá pořádněj moloták. Naučil mě to Džony.

FILIP si dá na ponk potřebné chemikálie.

FILIP

Nejdřív smícháte motorovej olej s benzínem, klidně ten nejlacinější, to je jedno. Prostě musíte ten benzin udělat hustší.

FILIP směs pořádně promíchá.

FILIP

Pak to nalejete do flašky a přilejete kyselinu sírovou. Jste automechanici, tak to by pro vás neměl bejt problém, ji sehnat. Hlavní je pořádně tu lahev zavřít. Jo a je to jedna ku jedný.

FILIP lahev opravdu pevně uzavře a chystá se k dalšímu kroku.

FILIP

Pak normálně vezmete ocukrovanou vodu, cukru tam dejte hodně, tak moc, až se přestane rozpouštět. A pak do toho přilejte chlorečnan. Ten se blbě shání, ale můžete tam dát třeba Travex, toho maj zásoby v každým JZD. Dejte flašku nějaký gořaly starýmu Hanákovi a on vám to přinese. Akorát mu musíte říct, že to máte na zahradu nebo na něco takovýho.

FILIP směs znovu důkladně promíchá. Pak do toho namočí hadru a nechá ji pořádně nasáknout. Hadru pak obalí okolo lahve.

FILIP

Teď to musíme nechat pořádně uschnout.

45 EXT. VEDLE GARÁŽE, ODPOLEDNE, ZIMA

GARÁŽ stojí na jakési louce na kraji města.

FILIP a ROBIN stojí před neomítnutou garážovou stěnou, v ruce drží vyrobený molotovův koktejl.

(POKRAČUJE)

FILIP

Tak, kdo si to chce zkusit?

ROBIN

Já.

FILIP mu lahev podá.

ROBIN

Kde to mám zapálit?

FILIP

To se nezapaluje. To se normálně
hodí. Velkou silou, aby se to o
tu stěnu rozbilo.

ROBIN lahev hodí o stěnu a ta okamžitě vybuchuje, stěna
potřísněná benzínem hoří a kvůli motorovému oleji stoupá k
nebi černý kouř. Je to takový žár, že si musí všichni
clonit oči. Jenom ROBIN se necloní, dívá se zvláštním
leskem v očích do ohně a usmívá se.

FILIP

Důležitá věc, hoši. Házejte to
jenom po autech a zátarasech.
Kdybyste to hodili po chlapovi,
tak ho zabijete. Protože tohleto
nejde ničím uhasit.

FILIP udělá chvilku pauzu.

FILIP

Co jsem vám teď říkal?

Nikdo neodpovídá.

FILIP

Robine, co jsem teď říkal?

ROBIN

Co?

FILIP

Co jsem vám teďka říkal?!

ROBIN

Jo tak...

ROBIN chvilku přemýšlí, co to vlastně FILIP říkal.

ROBIN

No, že to nemáme házet na lidi.

46 EXT. U CHATY, NOC, ZIMA.

Z chaty, kde jsou gymnazisti ubytováni, lezou oknem ven VOHNOUT, VRABČÁK, JAKUB, IVETA a ZUZANA.

VRABČÁK
(bez jakéhokoliv šeptání)
To smrdí průserem.

ZUZANA
Buď ticho! Nebo si nás všimne
Vyčítal! Nebo Vlčice!

47 EXT. SILNICE MEZI HORSKÝMI CHATAMI

Jasná noc. Zima až praští. Hvězdy. Horské ticho. V dálce rozzářené kopce sjezdovek.

IVETA - VYPRAVĚČ
*Z temné oblohy se sypou drobounké
sněhové krupky. Nedalo mi to a
zastavila jsem se. Přes pouliční
osvětlení není vidět daleko,
přesto se hned za chatou zvedá k
temnému nebi ještě temnější stín
horského velikána. Krkonoše jsou
báječné hory, miluji je v zimě i
v létě.*

JAKUB se vrátí za IVETOU, která se kvůli kochání opozdila. Začnou se líbat.

JAKUB
Chci tě. Strašně moc.

IVETA
Nech toho. Není kde.

VOHNOUT
Prokrista, přestaňte se cícmat a
pohněte!

48 INT. DISKOTÉKA VE VLČÍ BOUDĚ, NOC, ZIMA.

Diskotéka je to jenom provizorní, do jídelny obyčejné horské chaty někdo přinesl audiosoupravu a pár stroboskopů. Naši gymnazisté procházejí mezi lidmi a rozhlížejí se.

IGOR
Iveto!

IVETA se otočí za zdrojem křiku a uvidí rozesmátého IGORA.

IGOR
Iveta a Zuzana! Tak jste přece
jenom dorazily!

(POKRAČUJE)

Obě dívky políbí na tvář za přítomnosti civějících spolužáků.

ZUZANA
Máme tady ještě nějaký kamarády,
vlezou se k vám?

IGOR
Tyhle ty tři?

ZUZANA
Jo.

IGOR
Nějak se zmáčkнем.

Naše skupina se začne usazovat k jednomu ze stolů, u kterých už sedí vousy zarostlý chlap - ROBERT. Při rozmluvě musí křičet, aby si přes hudbu rozuměli.

ROBERT
Á - ty jsi určitě Iveta a ty -
Zuzana. Já jsem Robert, ahoj.

ZUZANA
Tohle jsou naši spolužáci -
Vrabčák, Kuba, Vohnout...

ROBERT
Si to stejně nezapamatuju.

Všichni jsou už usazeni kolem stolu. IGOR si chvíli prohlíží kluky a skoro neznatelně se směje.

IGOR
Tak co kluci, už pijete pivo?

VRABČÁK
Tak trochu.

IGOR se rozesměje.

IGOR
No, já taky piju jenom tak
trochu.

JAKUB a IVETA se spolu začnou líbat a nepřestávají.

ZUZANA
(na Roberta)
Co seš ty zač?

ROBERT
Jak jako zač?

(POKRAČUJE)

ZUZANA
Co třeba děláš?

ROBERT
Jako práci?

ZUZANA
Jako práci.

ROBERT
Horskou službu.

ZUZANA
Aha. To je cool.

ROBERT
Blbě za to platěj, pojď tančit!

ROBERT a ZUZANA se zvednou a jdou tančit na plac. IVETA a JAKUB si všímají jenom sami sebe, ocicmávají se, VRABČÁK, VOHNOUT a IGOR na sebe čumí. IGOR si vytáhne z balíčku na stole cigaretu a zapálí si. Pak ho napadne nabídnout i klukům.

IGOR
Kouříte?

VOHNOUT i VRABČÁK jenom zavrtí hlavou.

IGOR
To je správně, že nekouříte.
Aspoň umřete o pět let pozdějš.
Ne v osmdesáti ale
pětasedmdesáti. A ne na rakovinu
plic ale na rakovinu čehokoliv
jinýho.

Pak se zvedne, jde k IVETĚ a JAKUBOVI a JAKUBA lehce, ale důrazně odstrčí.

IGOR
Dovolíš příteli?

JAKUB, náhle vytržen ze světa intimností, je mírně popuzen. Vyskočí a vykřikne:

JAKUB
Co jako je? Chceš jít ven?

IGOR
Klid, chci si jenom zatančit s
Ivetou. Můžu, Iveto?

IVETA
(na Jakuba)
Za chvíli jsme zpátky.

(POKRAČUJE)

IGOR

Jo. Za chvíli je zpátky. Není třeba se jakkoliv vzrušovat.

IVETA a IGOR tančí spolu na tanečním parketu ploužák a IGOR se snaží na IVETU co nejvíce tisknout.

IGOR

Dobrá písnička, co?

IVETA

To je písnička "Holka" od "Katarzyny Żurowske." Balada o klukovi, kterej po čase vyhledá svou lásku a zjistí, že s ní má syna.

Horskou chatou se nese melodie písničky "*Hledám, tě, lásko, hledám, řekl jsi sám...*"

IGOR

Jéžiš, to je blbý.

IVETA

Blbý?

IGOR

Hrozně kýčovitý.

IVETA

Kýčovitej seš leda tak ty.

IGOR

Promiň, já jsem to nemyslel zle. Asi máme rozdílněj vkus na hudbu.

Při otočce vrazí IGOR svou nohu mezi nohy IVETY, přičemž jeho ruce, které spočívaly na IVETINÝCH bocích, jí pohladí po zadku.

IGOR

Nedala by si mi tvoje telefonní číslo?

IVETA

Proč?

IGOR

Jen tak. Že by jsme si občas poslali smsku.

IVETA

Promiň, ale já mám Jakuba ráda.

(POKRAČUJE)

IGOR
Ale no tak...žiješ jenom jednou.

IVETA
Nesnaž se, je to zbytečný.

IGOR
Tak fajn. Soráč.

IVETA
V pohodě.

Jdou si sednout zpátky ke stolu, tam usrkávají pivo VRABČÁK a VOHNOUT, JAKUB sedí jen tak, bez ničeho, ZUZANA s ROBERTEM ještě tančí.

IGOR se na kluky usměje.

IGOR
Tak vidím, že chlapci přece jenom pijí pivo. A co vodku kluci, vodku taky pijete?

IVETA se zatím baví s JAKUBEM.

JAKUB
Strašně se na tebe lepil.

Chvilku se líbají.

JAKUB
Pojď na chvilku ven.

49 EXT. PŘED VLČÍ BOUDOU, NOC, ZIMA

Opět se líbají a pak JAKUB zoufale vymňoukne:

JAKUB
Já tě strašně chci!

IVETA
Tady není kde.

JAKUB
Pojď tady na záchody...

IVETA
Tak na záchodech teda ne.

JAKUB
Ale proč? Vždyť jsou určitě čistý.

IVETA
Na záchodech ne.

(POKRAČUJE)

JAKUB
Tak tady venku.

IVETU
Jo. V zimě.

JAKUB
No, třeba.

IVETA
Tak na to zapomeň.

JAKUB
Iveto, já tě tak strašně miluju
a...to je fuk. Půjdeme zpátky.
Promiň.

Když jdou zpátky chodbou, tak si všimnou lyžárny. Na dveřích je zámek a v zámku klíč.

JAKUB
Nechceš jít sem?

řekne JAKUB a IVETU do lyžárny spíše zatáhne, než že by šla dobrovolně. Dveře za sebou zamkne.

50 INT. LYŽÁRNA, NOC, ZIMA.

Tato lyžárna má uzkou lavici na sezení, kolem které jsou naskládány přezkáče a nad ní věšáky s několika bundami a kolem stěny opřené lyže a běžky. Je celá ze dřeva.

JAKUB
Co tady?

IVETA
Tady? A to jako na zemi na linu?
Nebo se mám opřít o zed'

JAKUB
No, třeba.

IVETA
Ne.

JAKUB se rozhlídne kolem sebe. Uvidí dvoje sáně, srazí je k sobě a tak vznikne provizorní lůžko.

JAKUB
A co takhle?

IVETA se konečně usměje a změní tón.

IVETA
No, na saních jsem to ještě nikdy nedělala...

(POKRAČUJE)

JAKUB

Já taky ne....

IVETA - VYPRAVĚČ

*Horečně a báječně se líbáme a než
bys řekl švec, nedočkavě se
milujeme na provizorním loži
připraveném ze saní. Jakub nosí
prezervativ neustále s sebou.
Díky tanci, při němž se vydráždil
do krajnosti, je hotový velice
brzy.*

51 EXT. SILNICE MEZI HORSKÝMI CHATAMI, NOC, ZIMA

Po silnici si to rázuje UČITELKA VLČICE, nadává, že je to slyšet po celém pohoří a za ní jde SEMERÁK a VYČÍTAL.

UČITELKA VLČICE

Je to normální, takhle zdrhnout
uprostřed noci?

UČITEL VYČÍTAL

Tak jsou mladí, no...

UČITELKA VLČICE

To se ještě nestalo za celou mou
učitelskou praxi.

UČITEL SEMERÁK

No, tohle by si dovolovat neměli.

UČITELKA VLČICE

Na to by neměli ani pomyslet!

52 INT. CHODBA PŘED LYŽÁRNOU VE VLČÍ BOUDĚ

V tu chvíli, kdy se otevírají dveře od lyžárny a vylézají z ní teď už ukojení IVETA a JAKUB, tak se v chodbě objeví VLČICE. JAKUB a IVETA úlekem úplně ztuhnou.

UČITELKA VLČICE

Tady jste! Co tady děláte?

JAKUB

No...ehm...povídáme si.

UČITELKA VLČICE

To je mi jedno co děláte právě
teď, spíš by mě zajímalo, co
děláte na Vlčí boudě, když máte
být na naší chatě.

JAKUB

No...ehm...to je těžká otázka.

(POKRAČUJE)

UČITELKA VLČICE
Která ale bude mít velmi
jednoduché řešení. Kde jsou
ostatní?

JAKUB
No asi tam dál, vevnitř.

53 INT. VLČÍ BOUDA, DISKOTÉKA

U stolu sedí jenom VOHNOUT, VRABČÁK a IGOR. Před sebou mají panáka vodky.

IGOR
A správnej chlap vodku nezapíjí!

IGOR hodí vodku do sebe a kluci následují jeho příkladu, ale hned se rozkuckají. IGOR se jim směje a říká:

IGOR
Máte se od života ještě co učit,
mládenci.

V tom k nim přijde UČITELKA VLČICE.

UČITELKA VLČICE
Tady jste!

VRABČÁK se polekaně otočí za hlasem a trochu nepřítomně řekne:

VRABČÁK
Dobrý večer.

UČITELKA VLČICE
Aby byl. Jaktože nejste na naší
chatě?

VOHNOUT
My jsme nemohli usnout, tak jsme
se šli projít.

UČITELKA VLČICE
A šli jste si dát panáka, aby se
líp spalo!

VRABČÁK
Ne, to není naše.

IGOR
Jo, milá paní, to není jejich.

VLČICE zaostří pohled na pro ni neznámého IGORA.

UČITELKA VLČICE
A vy jste kdo?

IGOR ji podá ruku a VLČICE podání automaticky opětuje.

(POKRAČUJE)

IGOR

Já jsem Igor, těší mě, že vás poznávám. A kdo jste vy?

UČITELKA VLČICE

Vlčková. Ale to je teď jedno. Kde je Zuzana?

VRABČÁK i VOHNOUT odpoví pokrčením ramen.

IGOR

Zuzana? Tu můj kolega právě vzal na prohlídku chaty. Na takovou exkurzi.

UČITELKA VLČICE

Tak ať ji okamžitě přivede!

54 INT. SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST, DOPOLEDN, ZIMA.

Ve společenské místnosti jsou shromážděni všichni gymnazisté a naslouchají VLČICI. Vládne pohřební nálada U separovaného stolu sedí VOHNOUT, JAKUB, ZUZANA, IVETA a VRABČÁK. Tváří se dost nešťastně, mají u sebe sbalené batohy. VLČICE zatím vede svůj monolog. Trochu to připomíná soudní tribunál.

UČITELKA VLČICE

Nezachovali klid po večerce, samovolně opustili chatu, konzumovali alkohol a Zuzana byla dokonce nalezena v ložnici u jednoho pána. Náštěstí oblečená! Zbytek lyžařského výcviku se bez nich budeme muset obejít. Dávám to všem ostatním jako výstrahu.

55 EXT. PŘED CHATOU, DOPOLEDNE, ZIMA

IVETA nasedá do auta, které řídí její OTEC. Ten se rozjede a je potichu, mračí se. Po dlouhé době zlovolného ticha IVETA tiše řekne:

IVETA

Promiň.

OTEC

Ty to teda pěkně vedeš.

IVETA je potichu.

OTEC

Mám sto chutí si vzít ten lístek na Żurowskou.

(POKRAČUJE)

IVETA

Ne to ne, všechno, jenom ne ten lístek.

OTEC

Co vás to napadlo utýct tak v noci?

IVETA

To ani nebyl můj nápad.

OTEC

No jo no. Tak si ten lístek nech.

IVETA

Můj táta je báječný. Přestože jsme udělali průšvih, tak mi to dokáže odpustit. Je to báječný člověk.

56 INT. BYT MARKÉTY A JEJÍ MATKY, ODPOLEDNE, ZIMA

V bytě je tentokrát pořádek, tedy kromě ložnice MARKÉTINY MATKY.

MARKÉTA sedí na gauči a FILIP ji utěšuje. MATKA neuroticky chodí sem a tam a kouří cigaretu.

MARKÉTA

...pořád mi dělaj nějaký naschvály. Když někam přijdu, do třídy nebo tak, všichni ztichnou. Vůbec se se mnou nikdo nebaví.

MARKÉTINA MATKA

Nedělej zase ze sebe chudinku, proboha.

MARKÉTA

Já už nevím, nevím, co mám dělat...

FILIP

To je tak správný, lásco.

MARKÉTA je jeho odpovědí překvapena.

MARKÉTA

Jak správný?

FILIP

Seš prostě jiná. Nejseš průměrná. A to je správný. Oni si žijou svý životy ponořený do svý arogance. Ale ty ne. A je to tak správně.

(POKRAČUJE)

MARKÉTINA MATKA

Pane bože, to jsou kecy! Bych se styděla takhle mluvit.

FILIP zamrká a dívá se na MATKU. Přemýšlí, co jí má říct.

MARKÉTINA MATKA

No nečum. Sám víš dobře, že to jsou kecy.

FILIP

Drž už hubu, ty stará bréco!

FILIP čeká na MATČINU reakci. Ta jenom rozčarovane rozhodí rukama:

MARKÉTINA MATKA

Já se na vás můžu vysrat!

a odejde do ložnice, pořádně za sebou bouchne dveřmi.

MARKÉTA FILIPA pořádně obejmě.

MARKÉTA

Ani nevíš, jak moc tě miluju...

FILIP

No jasně...

MARKÉTA

Mám tě strašně moc ráda...nejvíc na světě....

FILIP

No jo...tak už nebreč....

57 INT. OÁZA, ZIMA, POLEDNE

IVETA - VYPRAVĚČ

Při polední přestávce si jdeme na chvíli sednout do Oázy. Jsme neobyčejně skleslí. Lyžák byl báječný a my jsme museli odjet.

ZUZANA

Děsně by mě zajímalo, kdo nás práskl.

IVETA

Kdybych na to přišla, tak bych ho zabila.

VRABČÁK

Tak já myslím, že to není tak těžký to uhodnout. Máme ve třídě jedinýho člověka, co by to byl schopnej udělat.

(POKRAČUJE)

ZUZANA

Markéta!

IVETA

Ta svině!

JAKUB

Kdyby Vohnout nerozkecával všude kolem, že jdeme na tu diskotéku, tak by neměla co práskat.

VOHNOUT

Cože? Proč útočíš na mě?

ZUZANA

Jo, nech ho bejt, hlavní vinu nese Markéta. To chce nějaký trest.

IVETA

Potrestat Markétu?

ZUZANA

Jo. Nenapadá někoho něco?

IVETA

Vylijeme jí vodu do batohu.

VRABČÁK

To je málo. To chce potrestat daleko hůř. Kvůli ní mám zaražený kapesný.

58 EXT. MĚSTSKÁ ULICE

Po ulici jede FILIPOVO BMW. Řídí ho FILIP. V autě ještě sedí ROBIN a ti zbylí jeho dva kamarádi. FILIP je v dost dobré náladě.

FILIP

Ta spojka zabírá suprově! Jste šikovní kluci.

Ti tři neodpovídají.

FILIP

Dalo vám to hodně práce?

ROBIN

Ani ne.

FILIP zastaví na kraji silnice a skinheadi začnou vylézat ven.

FILIP

Příští týden jsou ty Otrokovice. Chci vás tam vidět.

(POKRAČUJE)

ROBIN
Vyzvedneš nás?

FILIP
Jasně! Správná strana, česká
síla!

FILIP odjíždí směrem ke gymnáziu.

59 EXT. U GYMNÁZIA, ODPOLEDNE, ZIMA

Na kraji cesty čeká BMW, FILIP je z něj venku a opírá se o něj, na někoho čeká. Z budovy GYMNÁZIA vychází IVETA a ZUZANA.

IVETA
Roztrhala bych jí všechny sešity
a spláchla do záchoda.

ZUZANA
Já bych ostříhala všechny její
vlasy.

IVETA
A to bys chtěla udělat jak?

Z rohu ulice přichází k BMW Markéta a jde k přímo k FILIPOVI, následuje uvítací polibek.

IVETA
Vidíš to?

ZUZANA
Jo. Neskutečný.

IVETA
Ona má kluka. Jak taková kráva
může mít kluka?

ZUZANA
A je docela hezkej. Daleko hezčí
než ten tvůj Kubíček.

IVETA
O čem to mluvíš?

ZUZANA
Promiň. Jenom konstatuju.

60 INT. BMW, ODPOLEDNE, ZIMA

FILIP jede městem.

FILIP
Víš jak jsem ti říkal, že mi
nezabírá ta spojka?

MARKÉTA
No, vím.

FILIP
No tak kluci mi ji spravili. A
zadarmo! V servise za to chtěli
osm tisíc.

MARKÉTA
Šikovní kluci.

FILIP
Co tvoje máma?

MARKÉTA
Psychiatr ji napsal jakejsi
silnější neurol. Na chvílku bude
klid.

FILIP
To je dobře. Heleď, dočetl jsem
toho Pěnkavu.

MARKÉTA je překvapená, nečekala, že se té knihy FILIP
vůbec dotkne.

MARKÉTA
A co tomu říkáš?

FILIP
Jsem nadšenej, fakt že jo! Ty
jeho eseje mi úplně mluví do
duše. Třeba: "Je jedno jaký názor
zastáváte. Je pokaždé hrdinstvím
jít proti názorovému hlavnímu
proudu. Hrdinství, kterému se musí
vzdát hold."

MARKÉTA
On je dobrej.

FILIP
Ta knížka přímo podporuje to, co
dělám. Jsem si kolikrát říkal, že
třeba to co dělám, je špatně a
měl bych s tím přestat, ale
Pěnkava mi otevřel oči. Řekl mi:
pokračuj. Bude to bolet, ale
pokračuj.

(POKRAČUJE)

MARKÉTA
(zmatená)
O čem teďka mluvíš?

FILIP
Jsem šéf místní buňky Strany
Spravedlnosti.

MARKÉTA
Cože?!

FILIP čekal, že MARKÉTA zareaguje lépe a tak je potichu.

MARKÉTA
Ty seš nácek?!

FILIP
(rozesměje se)
Jasně že ne! Vypadám snad jako
nácek? Dělán si srandu. Ha, ha,
jak na to skočila!

MARKÉTA
Takový vtipy si nech. S náckem
bych nechodila. Nikdy.

61 INT. OÁZA, ODPOLEDNE, ZIMA

IVETA - VYPRAVĚČ
*V Oáze u horkého kakaá pokračuje
naše válečná porada. Stále nevíme
co a jak, když tu geniální pomstu
vymyslí samozřejmě geniální
matematik a logik Vrabčák, jak
jinak, jenž využívá šedou kůru
mozkovou v podstatně větší míře
než my, obyčejní smrtelníci.*

VRABČÁK
Říkáte, že má kluka? A že je do
něj zabouchlá? Tak to je jasný,
jak se jí pomstíme!

ZUZANA
Jak?

VRABČÁK
No některá z vás jí toho kluka
přebere?

Chvilku je ticho, jak každý přemýšlí.

JAKUB
Tak Iveta nikoho nikomu přebírat
nebude.

(POKRAČUJE)

ZUZANA

Jasný, protože ona by to nedokázala.

IVETA

Jak nedokázala? Jasně že dokázala!

ZUZANA

Heleď, ten její přítel je na blondýnky, když je s Markétou. A ty máš černý vlasy.

IVETA

No a co? Já bych ho dokázala sbalit.

VOHNOUT

Dáme sázku? Tohle je docela výzva. Heleď, když zajistíš, aby se Markétě rozpadl vztah, dostaneš od každého pětikilo.

IVETA lehce znejistí.

IVETA

Ale na druhou stranu...proč bych to měla dělat zrovna já? Klidně ať ho sbalí Zuzana.

ZUZANA

A proč já? Udělej to ty, když ses do toho tak hrnula.

VOHNOUT

Tak to rozhodneme losem. Kdo si vytáhne menší zápalku, jde balit!

VOHNOUT si do dlaně schová dvě zápalky. ZUZANA táhne a vytáhne si tu delší.

JAKUB

Iveto, tohle nedělej.

IVETA

Jestli mám nějakýho nepřítel, tak je to Markéta. Musím se jí pomstít za všechno, co mi udělala. Neboj, k ničemu nedojde.

62 EXT. PŘED ZIMNÍM STADIONEM, ODPOLEDNE, VEČER.

IVETA - VYPRAVĚČ
*Mám za lubem tak trochu bláznivý
 plán - rozhodila jsem své
 špionážní sítě a zjistila jsem,
 že Markéta jde se svým přítelem
 na zimák na hokej. A že její
 přítel se jmenuje Filip Hošek.*

63 INT. ZIMNÍ STADION

Na ledu jezdí hokejisti, stadion je plný lidí. IVETA prochází mezi lidmi a očima hledá MARKĚTU. Nakonec ji uvidí, nestojí na vyhrazeném místě, ale stojí u skla u jednoho z rohů.

IVETA si jí všimne a z dálky ji pozoruje. Najednou padne gól, ampliony oznamují, že je to díky střednímu útočníkovi FILIPU Hoškovi. MARKĚTA v jednom z rohů jásá jako divá, hokejisti si pochvalně poplácávají po přilbách a pak se FILIP rozjede ke plexisklu, přes sklo se jen tak letmo jakoby jen tak letmo dotknou rukama a zase odjede pryč. IVETĚ to docvakne a překvapeně vyjekne:

IVETA
 On je hokejista! Hokejista! To
 není spravedlivý!

64 INT. IVETIN BYT, POZDNÍ VEČER, ZIMA

IVETA se odemyká dveře bytu a jde do svého pokoje. Cestou ji ještě zastaví MATKA.

MATKA
 Kde jsi byla celý večer? U
 Jakuba?

IVETA
 Jo.

MATKA
 Vypadáš nějaká...tak trochu
 otrávená.

IVETA
 Ani ne.

IVETA odchází do svého pokoje, ve dveřích se ale otočí.

IVETA
 Ale myslím, že přestávám mít
 Jakuba ráda.

MATKA
 Myslíš? Proč?

(POKRAČUJE)

IVETA

Nevím...on je takovej...no,
prostě takovej...nevím jak to
říct...

MATKA

(pousměje se)
Mladej?

IVETA

Možná. Možná bych byla radši s
nějakým starším.

65 INT. IVETIN POKOJ, NOC, ZIMA

Iveta si sedne k počítači. Na internetu si najde stránky
hokejového klubu a na nich fotku FILIPA. Sluší mu to tam,
je vyfocen bez helmy v plné hokejové zbroji v chlapské
póze a příjemně se usmívá.

IVETA

To není spravedlivý!

66 INT. KNIHKUPECTVÍ, BRZKÉ ODPOLEDNE, ZIMA

Za stolkem sedí VLADIMÍR PĚNKAVA, nudí se, špičkou
propisky si čistí nehty.

MAJITELKA KNIHKUPECTVÍ

Mám vám uvařit třeba čaj?

VLADIMÍR PĚNKAVA

Ani ne. To je hrozný jak lidi
nečtou. Kdybych byl podprůměrná
popová zpěvačka, tak je to tady
narvaný.

MAJITELKA KNIHKUPECTVÍ

Tak tady nejste v Praze, tady
mají lidi jiný zájmy než četbu.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Jo, to je možná důvod, proč jsem
vypadl z té své zkurvené Vidnavy.
Příště až nakladatel přede mnou
řekne sousloví "podpisové turné"
tak ho kopnu do zadku.

Najednou cinkne zvonek a do knihkupectví vstupují FILIP a
MARKÉTA.

MARKÉTA

Dobrý den.

FILIP

Zdravím.

(POKRAČUJE)

VLADIMÍR PĚNKAVA

Dobrý den. Přišli jste si pro podpis?

MARKÉTA

Ano. Tady mám vaši nejnovější knihu.

Podává mu knihu *Z ptačí perspektivy*.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Jak se jmenujete?

MARKÉTA

Markéta.

VLADIMÍR PĚNKAVA napíše MARKÉTĚ věnování.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Jste odsud?

MARKÉTA

Ne, ne, jsme z Poříčí.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Z Poříčí? Toho ve Slezsku?

MARKÉTA

Ano, z toho.

VLADIMÍR PĚNKAVA

To teda je pěkná dálka. Kolik je to kilometrů?

FILIP

Jenom asi padesát.

VLADIMÍR PĚNKAVA

No, stejně. Víte že se v Poříčí bude hrát moje divadelní hra?

MARKÉTA

Fakt???

VLADIMÍR PĚNKAVA

No jo, nastudoval ji jakejsi ochotnickej soubor a já jim k tomu dával svolení.

MARKÉTA

Tak na to určitě půjdeme! A která to bude? *Zvuky metronomu nebo Přemlouvání k sebevraždě?*

VLADIMÍR PĚNKAVA

(pousměje se)

Zvuky metronomu bych nejradší
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

VLADIMÍR PĚNKAVA (pokračování)
spálel. Je to sračka. U vás bude
Přemlouvání k sebevraždě.

MARKÉTA nadšeně povyskočí a zatleská si rukama.

MARKÉTA
Půjdeme na to, Filípku?

FILIP
No jasně.

MARKÉTA a FILIP odchází.

MARKÉTA
Počkej, já musím ještě na
záchod. Máte tady někde záchod?

MAJITELKA KNIHKUPECTVÍ
Na chodbě doleva.

FILIP se vrátí k VLADIMÍRU PĚNKAVOVI.

FILIP
Jsem vám zapomněl říct, že to
vaše *Z ptačí perspektivy* je
úplně skvělý.

VLADIMÍR PĚNKAVA
Fakt???

Pořádně si prohlédne FILIPA.

VLADIMÍR PĚNKAVA
A to jsem si myslel, že mě čtou
jenom gymplačky a bohemistky.

VLADIMÍR PĚNKAVA
Né, to ne. Vaše kniha je pro mě
velká inspirace. Víte, já tak
trochu dělám do politiky a jak to
říct, to, o čem v té knize
píšete, o tom jak je naše
společnost nemocná a tak, to mě
prostě nabíjí k dalšímu boji,
dává mi to energii.

67 INT. BMW, ODPOLEDNE, ZIMA.

FILIP a MARKÉTA jedou BMW z podpisové akce.

FILIP
Kolik je...

Podívá se na hodinky.

(POKRAČUJE)

FILIP

Tři hodiny. V šest mám být v Otrokovicích. Teda vlastně v Olomouci.

MARKÉTA

Proč tam jedeš?

FILIP

Nějaký hokejový záležitosti.

FILIP uvidí u krajnice ROBINA, jeho dva kamarády a SKINGIRL. Zatroubí na ně a zastavuje u nich.

FILIP

Dojdeš to? Já do toho Olomouce jedu s nima. Svezou se.

MARKÉTA

Co je to za lidi?

FILIP

Ti tři kluci mi udržují auto, říkal jsem ti o nich. A ona je...ehm...sestra.

68 INT. DISKOTÉKA

Malá živořící diskotéka, je tam docela mrtvo, za pultem je náctiletý DJ, který si své ego musí honit tím, že neustále dělá vstupy do hudebního programu. V jednom z boxů sedí IVETA a JAKUB.

DJ udělá vstup.

DJ

Teď si dáme ploužáček, tak se nestyďte a pojdte tančit, Brijan Adams a Al for lav, všechno z lásky!

IVETA

To je debil. All for love znamená všechno pro lásku a ne všechno z lásky.

JAKUB

Pojď tančit.

IVETA

Ne. Teď se mi nechce. A ta jeho výslovnost. Vyslovovat Bryan Adams jako "Brijan Adams".

JAKUB

Nech ho bejt. Ten neumí anglicky ani hellou.

(POKRAČUJE)

Klubem zní tato píseň. Do boxu si přisedává ZUZANA.

ZUZANA
Přespíte teda u nás?

IVETA
Jo.

JAKUB IVETU políbí.

JAKUB
Už se těším.

Do boxu si přisedne úplně neznámý mladý kluk.

ZUZANA
To je Luboš, můj nový přítel.

LUBOŠ je už mírně zpitý.

LUBOŠ
Dáte si někdo panáka?

LUBOŠ vytáhne zpod mikiny lahev vodky a pořádně se napije. Pak nabídne ostatním. Nikdo nechce.

DJ
A teď písnička *Holka* od
Zurowske. Ale takovej techno
remix co jsem našel na netu.

DJ se v předtuše směje jako opičák.

IVETA
Na tohle bych si zatančila.

JAKUB
Tvoje nejoblíbenější písnička.

IVETA
Úplně.

DJ
A ještě jsem zapomněl říct, že je
to polská verze textu!

Místo romantického textu s refrémem *Hledám tebe, lásko, hledám* z reproduktorů řve zvířecký techno remix který v nekonečné smyčce opakuje refrém: *Szukam ciebe kochanie, szukam ciebe!*

Po nějaké době se k písničce přidává i DJ a opičím stylem do mikrofonu řve: *Šukám tebe kochání, šukám tebe kochání!* a IVETA je tím naprosto znechucena.

69 INT. ZUZANIN DŮM

ZUZANIN DŮM je velký a prostroný, je vidět, že patří bohaté rodině.

Přichází do něj ZUZANA zavěšená do LUBOŠE a IVETA do JAKUBA. LUBOŠ je z chlastu pořádně rozjařený a dává se do prohlídky domu. Otevře první dveře.

LUBOŠ

No ty kráááávo! Bazén v baráku!

ZUZANA

Nechceš se teď koupat, že ne?

LUBOŠ

Nevím.

LUBOŠ zkusí dveře na druhé straně místnosti.

LUBOŠ

Co je tady?

ZUZANA

To je kinosál. Ale je docela malej.

LUBOŠ

Ty kráááávo!

ZUZANA

Půjdeme nahoru, Lubošku?

LUBOŠ

Heleď, já...doufám, že se moc neurazíš, ale vždycky jsem to chtěl zkusit v bazénu.

ZUZANA

V bazénu je to nepohodlný. Ale jestli chceš, můžeme jít do vířivky.

LUBOŠ

Ty kráááávo! Vířivka!

ZUZANA s LUBOŠEM odejde, IVETA s JAKUBEM se posadí na gauč.

IVETA pozoruje akvárium, odkudsi je slyšet chichotání ZUZANY a LUBOŠŮV výkřik *Ty kráááávo! Bublíny!*

IVETA

Ten dýdžej tam byl úplnej idiot.

(POKRAČUJE)

JAKUB

Byl no. Ale nebudeme si přece
kvůli němu kazit večer.

IVETA

Já už ho mám zkaženej.

JAKUB ji začne ohmatávat prsa a začne se k ní lísat. IVETA
je však zcela apatická.

JAKUB

Co je s tebou? Jsi celou dobu
taková nepřátelská.

IVETA

Myslíš?!

JAKUB

Tak jsem to nemyslel...Ivčo, buď
normální.

IVETA

A nejsem?!

JAKUB

Ne. Seš celej večer jako
vyměněná. Co je s tebou? Strašně
jsem se těšil, chci se s tebou
milovat.

IVETA

Mám menses!

JAKUB

Už zase? Minulej týden...

IVETA

Prostě se to vrátilo.

JAKUB

Tak to je dobrý teda. Tak to
můžeme jít domů.

IVETA

To bude úplně nejlepší.

JAKUB

Promiň, nechci být
protivnej...Nehci tě jenom do
postele, můžeme si povídat.

IVETA

Ale já chci vážně domů.

70 EXT. SÍDLIŠTĚ, ZIMA, NOC

Nocí běží banda neonacistů, v rukách mají transparenty, jeden z nich drží vlajku Strany Spravedlnosti, očividně zdrhají z nějaké demonstrace. Jsou celý nabuzení, jeden z nich se klepe strachy a pořád dokola opakuje:

NEONACISTA

Jak nás mohli najít? Jak nás našli?

FILIP

Přestaň, prosímtě.

NEONACISTA

Až nás najdou, tak nás zabijou.

FILIP

Nezabijou. Jsou to srabi.

Mezi paneláky se ozvěnou rozléhá mnohohlasné *No pasaran!*
No pasaran!

FILIP

Tady za těma panelákama je takovej lesík, tamtudy bysme mohli zmitet

NEONACISTA 2

Já teda utíkat nebudu.

FILIP

A co chceš dělat? Je jich dvakrát víc.

Výkřiky *No pasaran!* se přibližují. Vystrašenému neonacistovi už selhává hlas.

NEONACISTA

Prostě utečem...

SKINGIRL

Půjdeme do toho parčíku, Filip má pravdu.

ROBIN

(co nejvíce hlasitě)
Antifa, ha ha ha!!!

FILIP

Robine, co děláš, kurva?

ROBIN

Antifa, ha ha ha!

I ostatní neonacisté se připojí se svým *Antifa, ha ha ha!*

(POKRAČUJE)

FILIP

Idioti!

NEONACISTA

Kluci, nechte toho!

K neonacistům rychle přiletí skupina antifáků, někteří jsou ozbrojeni řetězy a holemi. Nastává prudký střet.

71 INT. IVETIN POKOJ, RÁNO, ZIMA.

IVETA vstává z postele, když se chce narovnat, tak jí prudce píchne v břicho, zakňučí bolestí a lehne si zpátky. Drží se za břicho, pak přece jen vstane a dobelhá se do kuchyně.

72 INT. KUCHYŇĚ

OTEC

Je ti něco?

IVETA

Hrozně mě píchá v břicho. Asi nachlazený vaječníky.

OTEC

Ukaž...

OTEC prohmatává IVETĚ břicho. Když se dotkne jednoho místa, IVETA bolestí zasyčí.

OTEC

To nejsou vaječníky.

73 INT. NEMOCNIČNÍ CHODBA, DOPOLEDNE, ZIMA

Přes otevřené dveře do ordinace můžeme vidět, jak na nemocničním stolku sedí FILIP a doktor mu zašívá roztržené obočí.

74 INT. ORDINACE, DOPOLEDNE, ZIMA.

DOKTOR

Co jste dělal?

FILIP

Upadl jsem na schodech. Jak tady budu muset dlouho bejt? Mám tréninky a taky spoustu jiné práce.

DOKTOR

Jste pěkně potlučenej. Rád bych si vás tady nechal tři dny na pozorování, a když se nic neprojeví, tak si jděte zase hrát hokej.

(POKRAČUJE)

FILIP

Jenom tři dny? To ještě jde.

DOKTOR

Teda, když se tak dívám na vaše podlitiny, musel jste srolovat celý schodiště.

FILIP

Jo, to je pravda. A když jsem se narovnal, tak se mi zamotala hlava a sroloval jsem i druhý schodiště.

75 INT. NEMOCNIČNÍ CHODBA, ODPOLEDNE, ZIMA

Po chodbě jede na vozíku IVETA. Je zkroucená bolestí, ale skrz otevřené dveře si stačí všimnout FILIPA. Posléze zaplují do jedné z ordinací.

76 INT. ORDINACE, DOPOLEDNE, ZIMA

DOKTOR prohmatává IVETU.

DOKTOR

Jasnej appendix! No, chvílku si vás tady necháme a zkusíme to rozchodit.

77 INT. NEMOCNIČNÍ POKOJ, ODPOLEDNE, ZIMA.

V pokoji leží na posteli IVETA a čte si obrázkový časopis s titulkem *Žurowska: To co jste nevěděli!* a kroutí přitom hlavou.

Do nemocničního pokoje vchází JAKUB.

JAKUB

Ahoj. Jak ti je?

IVETA

Už jsem v pohodě.

JAKUB zpodbundy vyndá růži, je tak trochu pomačkaná a zvadlá.

JAKUB

Tady jsem ti donesl kytku.

IVETA

Dík.

JAKUB se dívá, kam by kytku dal, nevidí žádnou vhodnou nádobu a tak ji prostě položí na stolek. Očividně chce něco říct, ale nějak se k tomu nemá. Ale pak se přece jen odhodlá, přičemž se nedívá na IVETU ale někam do země:

(POKRAČUJE)

JAKUB

Já bych se ti chtěl omluvit. Za ten pokažený večer. Choval jsem se jako idiot.

IVETA

To je dobrý. Jsem na to už zapoměla.

JAKUB je s její odpovědí spokojen a tak chce stočit řeč jinam:

JAKUB

Co to čteš?

IVETA

Jeden časopis takovej...to je hrozný, co si tam vymýšlejí o Zurowske, úplný kraviny.

78 INT. NEMOCNIČNÍ CHODBA, DRUHÝ DEN, DOPOLEDNE, ZIMA.

Na chodbě se nudí IVETA, kolem jde FILIP, IVETA ho pozná.

IVETA

Ahoj!

FILIP

Ahoj. My se známe?

IVETA

Ty mě asi ne, ale já tebe jo. Ty hraješ za Jiskru. Středního útočníka.

FILIP

Jo, to hraju. A co?

IVETA

Vám hodně fandím. Byla jsem na posledním zápase s Olomoucí. Jsi tam dal kól v jedenácté minutě. Jedinej gól zápasu.

FILIP

Jo, to je pravda.

IVETA

Sedni sem ke mě.

FILIP pořádně neví, co si má o tom myslet a tak trochu rozpačitě sedá.

IVETA

Myslím, že si z celého týmu nejlepší.

(POKRAČUJE)

FILIP

Tak dík, no.

IVETA

Proč tady vůbec seš?

FILIP

Jsem tady přes noc na pozorování.
Jsem se na tréninku blbě praštil
do hlavy. Už jsem měl dvakrát
drsnej otřes mozku, tak si mě
chtěj tady pohlídat.

IVETA

To je hrozný, co bude bez tebe
Jiskra dělat?

FILIP

Však ono se ukáže, že mi nic
není. Za dva týdny máme zápas.
Tam už určitě nastoupím.

IVETA

Zápas? Kde ho máte?

FILIP

V Ostravě.

IVETA

No jo vlastně! Ten bych chtěla
moc vidět! Ale nemám se jak do
Ostravy dostat.

FILIP se chvílku zamyslí. Pořádně si prohléne IVETU. Prsa,
zadek. Jak je štíhlá. Pak řekne:

FILIP

Hele nechceš třeba jet s náma
klubovým autobusem?

IVETA

To bych jako mohla???

FILIP

No jasně. Akorát bys o tom
nesměla říct mé holce. Ona je
hrozně žárlivá.

79 INT. VESTIBUL NEMOCNICE, ODPOLEDNE, ZIMA

FILIP se setká s MARKÉTOU.

FILIP

Ahoj láska.

(POKRAČUJE)

MARKÉTA

Ahoj! Jsi v pořádku?

FILIP

Jo, jsem.

MARKÉTA

To asi na příští zápas
nepojedeme, co?

FILIP

Ale jo, do té doby budu v pohodě.

MARKÉTA

Pojedeme tam zase autobusem?

FILIP

To je právě problém.

MARKÉTA

Proč?

FILIP

Nám právě zakázali do autobusu
kohokoliv brát.

MARKÉTA

Tak já dojedu vlakem.

FILIP

To bude docela zbytečný, protože
mě uvidíš jenom na ledu, vůbec se
k tobě nedostanu. Takže bys potom
jela rovnou domů.

MARKÉTA

Aha. No tak asi zůstanu doma.

FILIP

Jak se má vůbec tvoje máma?

MARKÉTA

Doktor ji k tomu neurologu
předepsal nějaký nový
antidepresiva. Jsou dost silný.
Bojím se, aby se s nima
nepokoušela předávkovat.

80 EXT. U AUTOBUSU, ODPOLEDNE, ZIMA.

Plácek před zimním stadionem. Do autobusu nastupují
hokejisti. Jenom FILIP je opřený o svůj bavorák a hraje si
s klíčky. Objevuje se IVETA.

IVETA

Proč máš tady auto? Říkal jsi,
že pojedeme autobusem.

(POKRAČUJE)

FILIP
Chtěli ho půjčit kámoši. Se mi o
něj staraj a já jim ho na oplátku
občas půjčím.

Objevuje se TROJICE NEONACISTŮ, v čele s ROBINEM.

ROBIN
Tak jsme tady.

FILIP
Dávej na něj bacha. A jeden z
vás na té diskotéce nebude
chlastat, jasný?!

ROBIN
No jasně. Nechceme mít žádný
problémy.

FILIP
Kdo z vás nebude chlastat?

ROBIN
Já.

FILIP
Fajn. Žádný kraviny!

ROBIN
Kam potom s autem?

FILIP
Nechte mi ho před barákem. Pak mi
vlezte do bytu a klíče nechte na
lince a zabouchněte za sebou.

FILIP jim půjčí klíče a NEONACISTÉ do bavoráku nastoupí a
odjedou, FILIP s IVETOU vlezou do autobusu a ten odjíždí
na hokejový zápas do OSTRAVY.

81 INT. ZIMNÍ STADION, SESTŘIH.

FILIP HOŠEK dává gól, stadion aplauduje,

82 INT. SOKOLOVNA, SESTŘIH

JAKUB hraje florbal, dává gól, pár lidí na ochozu
sokolovny zatleská.

83 INT. ZIMNÍ STADION, SESTŘIH.

FILIP HOŠEK dává gól, stadion aplauduje.

84 INT. SOKOLOVNA, SESTŘIH

JAKUB hraje florbal, dává gól, pár lidí na ochozu sokolovny zatleská.

85 INT. ZIMNÍ STADION, SESTŘIH.

FILIP HOŠEK dává gól, stadion aplauduje.

86 INT. SOKOLOVNA

JAKUB hraje florbal, dává gól, pár lidí na ochozu sokolovny zatleská. Rozhodčí odpíská konec zápasu a zpocený a šťastný Jakub jde do šatny. Jejich florbalový tým zvítězil 3:0.

87 INT. ZIMNÍ STADION, VEČER, ZIMA

Digitální tabule odměřuje poslední vteřiny zápasu.

IVETĚ zvoní mobil.

IVETA

Ahoj, co se děje, Kubíčku?

JAKUB

Vyhráli jsme to! Vyhráli!
Postupujeme na kraj!!!

IVETA

Tak to je super, gratuluju.

Poslední třetina uplynula a diváci jsou nadšení vítězným 3:0, vše zásluhou FILIPA. Ječí a pouští sirény,

JAKUB

Co je to tam za hluk?

IVETA

Jsem s tátou na hokeji.

JAKUB

Tvůj táta chodí na hokej?

IVETA

Dostal zadarmo nějaký lístky...

88 INT. MARKÉTIN POKOJ

MARKÉTA sedí u internetu a dívá se na hokejové statistiky. Najde si druholigový zápas v Ostravě. Výsledek tři nula, všechno FILIPOVY góly. MARKÉTA radostně zavýskne a radostí vyskočí ze židle. začne tančit a líbá medvěda, kterého ji FILIP daroval.

(POKRAČUJE)

MARKÉTINA MATKA
Musíš tam tak řvát? To je hrozný
s tebou!

MARKÉTA matku ignoruje a hned volá FILIPOVI.

89 INT. AUTOBUS, ODPOLEDNE, ZIMA.

FANOUŠEK
Kdo dal tři góly!

FILIP
(už trochu opilý)
Já!

FANOUŠEK
Tak na to se napijem!

FILIP
Můj první hattrick!

SPOLUHRÁČ
Tebe je na druhou ligu škoda!

FILIP
To je pravda!

Všichni šíleně chlastají, IVETA se k FILIPOVI tulí a FILIP se nijak nebrání. Najednou zvoní mobil. FILIP ho zvedne. Je to MARKÉTA.

MARKÉTA
Moc ti gratuluju, Filípku!

FILIP
Jo, díky moc!

MARKÉTA
Je tam u tebe hrozně hlučno!

FILIP
Víš jak, oslavujem!

MARKÉTA
Těším se na tebe. To musíme ještě pořádně oslavit!

FILIP
Budu se těšit!

FILIP mobil položí.

IVETA
Kdo to byl?

(POKRAČUJE)

FILIP
Moje přítelkyně.

IVETA
Na Markétu se vykašli
řekne IVETA a k FILIPOVI se přitulí.

FILIP
Jak víš, jak se jmenuje?

IVETA
Trochu ji totiž znám.

90 EXT. PŘED AUTOBUSEM. NOC, ZIMA

Autobus dojíždí do centra města. Vystupuje z něj FILIP s IVETOU.

FILIP
Teda, jsem se trochu opil,
no...Promiň Iveto.

IVETA
To vůbec neva.

Kolem autobusu chodí chlap s foťákem a fotí rozjařené hokejisty.

IVETA
Skloň se trochu ke mě....

FILIP její přání vyplní a začnou se líbat. FOTOGRAF je vyfotí.

FILIP
Co seš zač? Tebe neznám.

FOTOGRAF
Já spravuju na netu fanklub
Jiskry. Dělán si nějaký fotky.

FILIP
Tak ať tě ani nenapadne tam dát
fotku co jsi právě udělal, jasný?

FOTOGRAF
Dobrý, nedám jí tam.

91 INT. FILIPOVA GARSONKA, NOC, DVOJEXPOZICE.

FILIP a IVETA spolu souloží. Zároveň se v obrazu objevuje oheň stravující dům. Vypadá to jako asociační montáž. Čím víc vzrůstá IVETINO vzrušení, tím více je dům v plamenech a když IVETA začíná křičet tak se i křik ozývá z hořícího domu.

(POKRAČUJE)

IVETA - VYPRAVĚČ

*Opatrně a jemně do mě pronikne.
Je to báječné, báječné, báječné!
Naše zpočátku pomalé pohyby
získají záhy divokost a sílu
přírazů, zatínám mu nehty do zad,
slyším vlastní výkřiky slasti a
snad ve stejném okamžiku, kdy
Filip nařikavě vydechne, proběhne
i u mě silná vlna vyvrcholení.
Tlumí mé vzlyky drobnými polibky,
teď už zase něžnými, uvolněnými.
Bylo to, jako by hráz touhy
provalila smršť vířící přehrady.
Ačkoliv každé mazlení s Jakubem
se mi líbilo, tohle bylo vůbec to
nejsilnější, co jsem v životě
prožila. Můj úplně první
orgasmus! Tak silný, až se
člověku chce umřít a současně se
zalyká nekonečnou nádherou
lásky!!!!*

92 INT. FILIPOVA GARSONKA, RÁNO, ZIMA

FILIP se probudí vedle IVETY. Jde z postele ven. IVETA se rozverně otočí a mňoukne:

IVETA

Ty jsi už vzhůru?

FILIP

Ano. Jdu si uvařit kávu. Chceš taky?

IVETA

Ne, já kafe nepiju.

FILIP zapne varnou konvici a taktéž zapne rádio. Hraje zrovna Katarzyna Żurowska. FILIP se dívá z okna do prosluněného rána a je šťastný. Šeptá si sám pro sebe *tolik štěstí během jednoho dne...* a kroutí přitom hlavou. Náhle je hudba přerušena zprávami:

RÁDIO

Včera po půlnoci byly vhozeny zápalné lahve na romský dům v obci Loučná nad Desnou. Obyvatelé stihli uniknout, ale jejich tříleté dítě utrpělo popáleniny třetího stupně a nyní bojuje o život ve fakultní nemocnici Ostrava. Podle svědků útočníci přijeli na místo činu v bílém BMW M3 Coupe starší výroby. Žháři taktéž vykřikovali heslo "Správná strana, česká síla", což
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

RÁDIO (pokračování)
je hlavní heslo Strany
Spravedlnosti. V Července se
narodilo tříhlavé tele. Tele je
stále při životě, ale veterinář
rozhodl, že musí být utraceno.
Farmáři se rozhodli tele nechat
vycpat a vystavit v zemědělském
muzeu v Lošticích....

FILIP
To jsou čuráci! To jsou čuráci!!!

IVETA
Co se děje?

FILIP
Zůstaň tady, hned přijedu. Musím
vyřídit něco hodně důležitýho

93 EXT. MĚSTO, POHYBLIVÝ ZÁBĚR.

FILIP sedá do auta a jede někam pryč, jede agresivně, je
rozčilený.

94 EXT. PERIFERIE, AUTOBUSOVÁ ZASTÁVKA, ZIMA, DOPOLEDNE

FILIP jede kolem autobusové zastávky, tam sedí ROBIN a
kouří. FILIP vyletí ven z auta, chytne ho za límec a řve:

FILIP
Co jste včera v noci dělali?

ROBIN
Co děláš vole, byli jsme na té
diskotéce, ne?

FILIP
Hovno! Byli jste v Loučné! V
Loučné ty kreténe! A ještě jste
to posrali! Co vás to napadlo,
řvát "Správná strana, česká
síla?"

ROBIN
Jak to víš?

FILIP
Jsou toho plný zprávy, blbče!
Viděli i to, že jste přijeli mým
bavorákem!

ROBIN
Buď v klidu, jsme měli spztky
zakrytý.

(POKRAČUJE)

FILIP

A proč jste řvali heslo naší strany, idioti! Kdo bude volit stranu, která upaluje malý děti?

ROBIN

Nikoho jsme neupalovali. Jenom jsme jim to tam zapálili. Stihli utýct.

FILIP

Zůstalo tam malý dítě, blbče. Je teďka v nemocnici, ichtyle.

ROBIN

Tak cigán jako cigán, ha ha ha.

FILIP

Ty vole, já na tom makám jak negr! Dělam předvolební kampaň, přesvědčuju lidi, že chci naše město změnit k lepšímu a my na to máme změnit naše město k lepšímu! A pak přijde kokot jako ty a podpalí nějakej barák! Pitomče! Mohli jsme být v zastupitelstvu a podříznout ty zkorumpovaný prasata, ale teď jste to posrali! Mohli jsem se dostat do Sněmovny! Makám jak idiot, abymse vypadali jako slušná strana. A ty to takhle posereš! Čuráku! Modli se abych tě neudal, zmrde!

FILIP naskočí do auta a odjede pryč. Vzteky v autě nadskakuje.

95 INT. OÁZA, ODPOLEDNE, ZIMA

V OÁZE je JAKUB, IVETA, VRABČÁK, ZUZANA, sedí u stolu, nezávazně si povídají.

Přichází VOHNOUT.

VOHNOUT

Iveta vyhrála sázku!

IVETA

Cože?

VOHNOUT

Chtěl jsem se podívat na web jak dopadla Jiskra v Ostravě a byla tam fotka...

VOHNOUT ukazuje vytisklou webovou stránku...

(POKRAČUJE)

VOHNOU

...Ivety a toho Filipa Hoška. Prej
"čerstvý hatrickář Hošek je
vítán svou přítelkyní." Markétino
práskání pomstěno!

ZUZANA si prohlídne fotku a začne se smát:

ZUZANA

Teda Ivy! To bych v životě
neřekla, že to dokážeš!

JAKUB

A je to jenom kvůli té sázce, že
jo?

IVETA

Musím s tebou mluvit o samotě.
Pojd ven.

96 EXT. PŘED OÁZOU.

IVETA

Nezdá se ti, že už nás vztah
trochu přezrál?

JAKUB

Proč myslíš?

IVETA

Neklape to. Ztratila se jiskra.

JAKUB

Teda...no...jiskra...Jak? To
né!

IVETA

Bylo to s tebou báječné, Kubičku.
Ale už to všechno vyprchalo.

97 INT. OÁZA, ODPOLEDNE, ZIMA

Do Oázy vtrhne JAKUB, vezme ze stolu vytisklou webovou
stránku a jde s ní někam pryč.

98 INT. GYMNÁZIUM, CHODBA, ODPOLEDNE, ZIMA

Gymnázium je už prázdné, už tam běží jenom zájmové
odpolední vyučování. MARKÉTA je zrovna na zájmové hodině
latiny. JAKUB vejde do třídy a posunky MARKÉTU poprosí,
aby šla na chodbu.

Tam ji ukáže vytisklou webovou stránku.

JAKUB

Podívej se, s kým se teď schází
Iveta.

(POKRAČUJE)

MARKÉTA

Cože?????

99

INT. KAVÁRNA, VEČER, ZIMA

MARKÉTA sedí u stolu a po tváři jí tečou slzy. Do podniku přichází FILIP a u baru si objednává pito.

FILIP

Co se děje? Vypadáš nějaká vykolejená.

MARKÉTA

Už jsi viděl fotky vašeho fanklubu?

FILIP

Ne.

MARKÉTA

Seš tam vyfocenej s Ivetou Balcarovou. Líbáte se.

FILIP neví, co má na to říct.

FILIP

Eh...to je trapný.

MARKÉTA

Takže to je asi konec.

Z FILIPA to furt leze jak z chlupaté deky.

FILIP

Asi jo. Jsem rád, že to bereš takhle v klidu.

FILIP položí na stůl dvacku.

FILIP

Zaplať za mě to pito, jo?

MARKÉTA

Ty seš ale zmrd.

FILIP

Já vím, že je to pro tebe těžký...ale, prostě... stalo se. Promiň.

FILIP nechává na stole dvacetikorunu a odchází pryč.

MARKÉTA

Počkej. Ještě něco.

(POKRAČUJE)

FILIP

Co?

MARKÉTA

Pojď si sednout zpátky.

FILIP se ještě vrátí na svou židli.

MARKÉTA

Ten romskej dům jsi vypálil ty,
že jo?

FILIP se zarazí. Jeho obličej přestává ukazovat jakoukoliv emoci. Chladně řekne:

FILIP

Ne.

MARKÉTA

Všechno do sebe zapadá. Byl u toho bílej bavorák, stejnej jako máš ty. Tu noc, co se to stalo, si nechtěl, abych s tebou jela na zápas. Ti tví tři holohlaví kamarádi v maskáčích...a ta tvoje divně ostříhaná sestra...

FILIP

Nevíš o čem mluvíš.

MARKÉTA

Byl jsi to ty. Určitě jo.

FILIP

Tohle nemusím vůbec poslouchat.

FILIP se zvedá a chce jít pryč. MARKÉTA hystericky zakřičí:

MARKÉTA

Táhni! Jsi slizoun! Podrazák! A teď i vrah!

FILIP je MARKÉTINÝM zakřičením tak překvapen, že odpoví se stejnou razancí.

FILIP

Víš co? Jsi stejná jako tvoje matka! Totálně labilní!

MARKÉTA

Měl by ses za sebe stydět!

FILIP

Nemám za co.

100 INT. DIVADLO, VEČER, ZIMA.

V hledišti je stůl s moderátorem, vedle stolu je pohovka. Jako pozadí je použitá kulisa s různými komiksovými výjevy, kvůli autorským právům jsou tam použity jenom jakési odvozeniny komiksových hrdinů.

Na jevišti přichází moderátor, pod nosem má mohutný kazašský knír a jeho oblečení vzbuzuje úsměv, což patří do jeho image. Teatrálně se ukloní publiku, jak už má ve zvyku. I přes svůj vzhled není žádný idiot a leckterého hosta své talkshow dokáže svými chytrými argumenty setřít.

Uprostřed hlediště sedí IVETA s FILIPEM a IVETA se směje, FILIP se spíš drží zpátky.

MODERÁTOR

Jak víte, tak na začátku pořadu mám ve zvyku propírat události předchozího týdne a dělat si z toho srandu. Dnes budu vážný a lakonický.

Obecenstvo se rozesměje.

MODERÁTOR

Doopravdy. Řeknu jenom dvě věty: Drž se Karolinko. A druhá: Strana Spravedlnosti je stranou sviní, když její členové upalují malé děti.

FILIP se v hledišti rozčílí tak moc, že i upoutá pozornost několika sousedů:

FILIP

Strana Spravedlnosti s tím nemá vůbec nic společného! Jak to může říkat, když policajti ještě nic nevyšetřili?

IVETA

Tak jsou to náckové, kdo jinej by to mohl udělat

FILIP

My nejsme...teda oni nejsou nacisti, ale nacionalisti. A to je rozdíl.

DIVÁK

Drž už tam hubu, nepřišel jsem poslouchat tebe.

FILIP

Polib si prdel. Vole.

(POKRAČUJE)

MODERÁTOR

Mám tu čest uvítat prvního hosta,
zpěvačku, herečku, kolegyni
moderátorku, Katarzynu
Żurowskou!

Vysoká profesionalita moderátora se projeví tím, že její jméno řekne zcela bez chyby. KATARZYNA si jde sednout na pohovku, usmívá se směrem na diváky.

IVETA tleská, že jí málem upadnou ruce a dokonce i skanduje. FILIP má oči vsloup a ostenativně vyjadřuje nezájem, ale když se na něj IVETA náhodou podívá, tak se usměje a dělá, že ho to zajímá.

KATARZYNA dává MODERÁTOROVI svou knihu *Boj se životem*.

MODERÁTOR

Tak koukám, že vy jste i
spisovatelka.

KATARZYNA

Snažím se. Docela mě to bavilo tu
knížku psát.

MODERÁTOR

Kdo vám dělal tu obálku?

KATARZYNA

Profi grafik.

MODERÁTOR ukáže obálku na kameru.

MODERÁTOR

Tak to je teda případ pro profi
kata.

KATARZYNA

Nebudte sarkatistický hned od
začátku.

MODERÁTOR

Omlouvám se. Taková je moje
povaha. Za knihu děkuji.

KATARZYNA

Omluva přijata.

Obecenstvo se nad KATARZININOU pohotovostí rozesměje.

MODERÁTOR

Prodává se dobře, ta kniha?

KATARZYNA

Dobře. Teď se dokonce překládá i
do němčiny.

(POKRAČUJE)

MODERÁTOR

Do němčiny!

KATARZYNA

Ano, akorát jsou trochu problémy s překladem názvu.

MODERÁTOR

Ano?

KATARZYNA

Protože když jsem tu knihu psala, tak mě vůbec nenapadlo, že *Můj boj* je německy *Mein Kampf*.

MODERÁTOR

Chybička se vloudila.

KATARZYNA

Chybička. Spíše velká chyba.

101 INT. POSILOVNA, TEN SAMÝ ČAS.

JAKUB sedí a zvedá ruční činky. Po obličeji mu tečou slzy a svůj vztek se snaží ventilovat rychlými frekvencemi zdvihů. Pak najednou činky odhodí na zem, pád činek vytvoří silný dunivý zvuk a tabulky oken se zatřesou. JAKUB jde pryč.

OSTRAHA POSILOVNY

Ty vole! Můžeš mi říct, co děláš?!!

JAKUB ho ignoruje a jde pryč.

OSTRAHA POSILOVNY

Co děláš ty vole?

JAKUB

Nic. Jsem jenom nasranej.

Ve dveřích se JAKUB otočí zpátky a řekne:

JAKUB

Se omlouvám. Mám jenom těžký období.

102 INT. MARKÉTIN BYT.

MARKÉTA sedí v obýváku, objímá polštář, dívá se v televizi na talkshow. Zrovna v ní končí rozhovor se Žurowskou. Lidé tleskají a kamera stříhne do diváků. Na chvíli se v televizi objeví obličej IVETY a FILIPA, jak sedí vedle sebe. MARKÉTA se vztekne a hodí polštář po televizi, pak se rozbrečí. Silně vzlyká. Do obýváku přijde její matka. Nová antidepresiva očividně účinkují, je klidnější, ležérnější, ale stále si uchovala svou neschopnost empatie a svou sobeckost.

(POKRAČUJE)

MARKÉTINA MATKA

Co zase řveš?

MARKÉT

Já...já...nevím...já...nevím....

Přes vzlyky ji skoro nejde rozumět.

MARKÉTINA MATKA

Přestaň řvát!!! Vůbec nevím, co chceš říct!

MARKÉTA na chvíli zadrží dech. To ji uklidní. Mluví hrozně potichu.

MARKÉTA

Mami, já jsem na dně. Cítím se hrozně. Já už nemám vůbec sílu jít dál.

MARKÉTINA MATKA

Ty? Vždyť si ještě mladá! Nemel kraviny, prosímtě. To já jsem v prdeli! Nemocná a už taková stará kráva. Ty vůbec nemáš právo si na cokoliv stěžovat.

103 INT. DIVADLO, TALKSHOW

MODERÁTOR

Tak to byla Katarzyna Żurowska! Nyní dovolte, abych přivítal dalšího hosta, spisovatele, superstar, abych tak řekl, současné mladé české prózy, Vladimíra Pěnkavu!

IVETA

Teď bych nejraději odešla pryč.

FILIP

Nemáš ho ráda?

IVETA

Nesnáším ho.

FILIP

Mě se naopak jeho knížky líbí.

IVETA

Ty čteš knížky?

FILIP

Sem tam.

(POKRAČUJE)

IVETA

Teda, musíme se o sobě dovědět
ještě spoustu věcí.

VLADIMÍR PĚNKAVA jde k pohovce a mává k publiku jako mávají děti na projíždějící vlak. Podá si ruku s MODERÁTOREM a místo na pohovku si sedne na zem do tureckého sedu. MODERÁTORA tím překvapí, takže je chvíli ticho, přerušené rozpačitým smíchem diváků.

MODERÁTOR

Copak nám to tady provádíte?

PĚNKAVA

Sedím. Tak co, pokecáme?

MODERÁTOR

O vás je tedy známo, že jste
známý provokatér...

PĚNKAVA

O vás je známo, že jste známý
moderátor známý svým známým
sarkasmem, ironií a cynismem.

MODERÁTOR

Ano...to jsem já.

PĚNKAVA

A to druhé jsem zase já.

MODERÁTOR

Proč si nesesednete na pohovku?

PĚNKAVA

Tak to přece chcete, ne?

MODERÁTOR

Já vám asi nerozumím, pane
Pěnkava. Co chceme?

PĚNKAVA

No tak to chtějí vaši
dramaturgové, ne? Pozvat do
stejného pořadu Žurowskou a
Pěnkavu, protože Pěnkava
Žurowskou nesnáší, bude se do ní
strefovat, možná se ti dva spolu
pohádají, zvýší se sledovanost...

MODERÁTOR

Z čeho tak usuzuj...

PĚNKAVA

Teď mluvím já. Zvýší se příjmy z
reklamy, všichni dostaneme
spoustu peněz, koupíme si nová
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

PĚNKAVA (pokračování)
auta, postavíme nové silnice,
koupíme si nové DVDečko
Zurowske.

ŽUROWSKA udiveně koulí očima. IVETA kroutí hlavou. FILIP se směje a přikyvuje.

MODERÁTOR
Tak si tedy na té podlaze
zůstaňte. Prý jste už i pronikl
do školních čítanek. Jakej je to
pocit, být v takové čítance?

PĚNKAVA
Typickej televizní slint. Místo
toho, abysme se bavili o nějakým
seriózním tématu a tak rozumně
využili čas v primetimu, tak
budeme kafrat o tom, jakej je to
pocit být v čítance. Mlít
kraviny.

MODERÁTOR zvedne ruce jakože se vzdává.

MODERÁTOR
Dobře, tak o čem se budeme bavit?

PĚNKAVA
Třeba o tom, jak nás tv-kultura
debilizuje. Třeba tady slečna
Žurowska. Vytváří iluzi, že je
všechno v pořádku...

KATARZYNA
To mi závidíš nebo co? Nebo proč
se do mě furt tak strefuješ?
Ublížila jsem ti nějak nebo co?

PĚNKAVA
A už je to tady! Hádáme se,
sledovanost stoupá, už je jako
tsunami! Jeden milion, druhej
milion, třetí milion!

KATARZYNA
Ty jsi obyčejnej psychopat, fakt
že jo. Buran odněkud z Moravy.

PĚNKAVA
Ze Slezska. Stejně jako vy,
slečno Žurowska.

MODERÁTOR
Avízo, že jste provokatér, tedy
opravdu nelhalo...

(POKRAČUJE)

PĚNKAVA

Nesnaže se. To už do autu nezahrajete. Víš co mi na vás, slečno Žurowska, vadí? Že svůj obrovský vliv na společnost nějak neuplatňujete. Tahle společnost je nemocná a vy jste jedna z guru, kteří by ji mohli navést správným směrem. Ale vy na to...kašlete. Zvysoka.

KATARZYNA se chvíli rozmýšlí. V sále je napjaté ticho.
MODERÁTOR nechává jejich hádce volný průběh.

KATARZYNA

Fajn. A jakým směrem bych měla naši společnost vést?

PĚNKAVA

Cože? Velká Žurowska chce od mě radu?

KATARZYNA

Ano. Velká zpěvačka Žurowska chce radu od ještě většího spisovatele.

PĚNKAVA se pousměje.

PĚNKAVA

Třeba byste se mohla zasadit o to, aby vláda zakázala neonacistickou...

FILIP

Nacionalistickou! To je rozdíl!

PĚNKAVA

...Stranu Spravedlnosti a její vedení pozavírala.

KATARZYNA

No tak dobře. V zákulisí vám dám vizitku na mého manažera a pak můžeme v médiích zahájit společnou protifašistickou kampaň. Nebo si snad myslíte, že je mi osud té popálené Karolínky lhostejný?

PĚNKAVA

Společnou?

KATARZYNA

Ano. Nebo to chcete nechat jenom na mě?

PĚNKAVA je překvapen. Zvedne se z tureckého sedu.

(POKRAČUJE)

PĚNKAVA

Rád bych se Katarzyně omluvil.
Mýlil jsem se v ní.

Sedne si vedle ní na pohovku a ještě jednou se jí omluví. Lidé tomuto gestu nadšeně tleskají, někteří i ve stoje a někteří i provolávají slávu. Jenom FILIP sedí v hledišti jako opařený.

PĚNKAVA

(na moderátora)

Tak, Karle, můžeme začít mlít
kraviny. Můžu ti tykat, ne? To se
tak v televizi dělá, že si
všichni tykají, aby to vypadlo,
že jsou jedna velká rodina, že?

104

REKLAMA NA ANTINACISMUS

VLADIMÍR PĚNKAVA

Ahoj. Já jsem Vladimír Pěnkava

KATARZYNA

A já Katarzyna Żurowska.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Ona je zpěvačka...

KATARZYNA

...a on je spisovatel.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Vzájemně se nenávidíme až do
morku kostí

KATARZYNA

Ale teď jsme se spojili, abychom
navzájem čelili společnému zlu.

STŘIH.

Oba dva jsou ve studiu, které evokuje školní třídu.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Lidské tělo ohrožují různé
nemoci...

KATARZYNA

Rýma, chřipka, angína...

VLADIMÍR PĚNKAVA

Nebo rakovina. Rakovina není
smrtelná nemoc. Když se odhalí
včas.

(POKRAČUJE)

KATARZYNA

Ale když ne, tak se zvětší, začne
tlačit na orgány, metastázuje a
rozšiřuje se do celého těla.

STŘIH.

Klipem běhají různé archivní odpudivé záběry
neonacistických akcí.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Společnost, stejně jako lidské
tělo, má také svou rakovinu.

KATARZYNA

Nazývá se neonacismus.

STŘIH.

Jsme zpět ve studiu.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Donedávna byl neonacismus malá
bulka.

KATARZYNA

Které jsme si ani nemuseli
všímat. Tato bulka se ale
rozrostla do podoby nádoru...

VLADIMÍR PĚNKAVA

Který zničil život malé
Karolínce.

STŘIH.

Archivní, ze zpravodajství stáhnuté záběry KAROLINKY se
spáleným obličejem. V pozadí smyčcový orchestr.

STŘIH.

Závěrečné logo, přeškrtnutý hákový kříž. Slogan, čtený
zároveň KATARZYNOU i PĚNKAVOU.

SLOGAN

Stop metastázi neonacismu! Stop
Straně spravedlnosti!

105 INT. FILIPOVA GARSONKA, ZIMA, VEČER

FILIP je už doma, se SKINGIRL sedí u televize.

FILIP

To je jak hrách na stěnu házet!
Strana Spravedlnosti je
nacionalistická, ne nacistická!
Nacionalistická!!! Do prdele!
Kurva!

(POKRAČUJE)

SKINGIRL

Nerozčiluj se. Každý, kdo se
někam snažil přinést světlo, byl
nepochopenej. Křestani. Jan Hus.
A tak dál.

FILIP se otočí od televize a vidíme, že jeho v jeho malém
bytě je natlačeno pět dalších neonacistů.

FILIP

Světlo. Jo. To je přesný. Dlouho
jsem nad tím přemýšlel. Cigány
chrání levičáci. Teplouše chrání
levičáci. Bílýho Čecha nechrání
nikdo. Kromě nás. Ale levičáci o
nás říkaj, že jsme zlo.

NEONACISTA

Jsou to kurvy.

FILIP

Jo, to jsou. Ale až se tady
přemnoží cigáni a začnou to tady
válcovat Arabi, tak jedinej, kdo
bude náš národ chránit, budeme
my. Levičáci si budou dál smolit
tý svoje článěčky a čekat, až je
nějakej rákosník podřeže.

FILIP otevře ledničku a začne po neonacistech házet
lahváče a ti je jen tak tak chytají.

NEONACISTA

Nemáš otvírák?

FILIP

Svět je jeden velkej otvírák.
Porad si.

FILIP se napije piva.

FILIP

Dokud tady budeme my, tak náš
národ nezahyne. A budeme našim
lidem sloužit i přes to, že se
proti nám všichni spikli.

FILIP otevře okno a zařve do ztemnělého města:

FILIP

Správná strana, česká síla!!!

106 EXT. NÁMĚSTÍ, JARO, O DVA MĚSÍCE POZDĚJI.

Na náměstí stojí volební stánek, za ním FILIP s několika nácky. Jsou tam i ti tři mladí kluci. FILIP řve do megafonu:

FILIP
Změna pro město! Stop
zkorumpované ODS! Stop
neprůhledným stavebním zakázkám!
Stop klientelismu na
úřadech! Změna pro město! Volte
Stranu Spravedlnosti!

Pár procházejících lidí to zaujme a vezme si leták.

NEONACISTA
A Židi ven! Správná strana česká
síla!

FILIP
(okřikne neonacistu)
Drž hubu!!! A trochu přemějšlej,
vole!

FILIP
(opět do megafonu)
Naše město ruší školku, aby tam
postavilo byty! Nejdražší byty v
České republice! Strana
Spravedlnosti je proti rušení
školky! Naše malé děti si musí
mít kde hrát! Spravedlnost pro
město!

Lidé chodí náměstím sem a tam a nezdá se, že by je to nějak zajímalo.

Najednou se u stánku zastaví důchodce, takový ten dědek - vševěd, co neustále otravuje okolí svými názory.

DĚDA
Že se nestydíte, fašouni! Je mi z
vás na blití!

NEONACISTA
A mě je na blití z tebe!

FILIP
Drž hubu! Jsme slušná strana!
Slušná! Pane, a proč je vám z
nás na blití?

DĚDA
Jste hnusní náckové. Hitlerovci.

(POKRAČUJE)

FILIP

My nejsme náckové. To si nás s někým pletete. My jenom hajíme naše zájmy. Víte jaká je tady v Česku nejvíce diskriminovaná menšina?

DĚDA

Cože?

FILIP

Bílý heterosexuální muž ze střední třídy.

DĚDA

Ále...jděte do hajzlu...

107 EXT. JINÁ ČÁST NÁMĚSTÍ, TEN SAMÝ OKAMŽIK.

Po náměstí jde IVETA se ZUZANOU. Baví se spolu.

IVETA

Jsi do těch svejch novejch slunečních brýlí nějak zamilovaná.

ZUZANA

Mám důvod...

ZUZANA sundá brýle a ukáže se modrý monokl.

IVETA

Co se ti stalo, proboha?

ZUZANA

Byla jsem v restauraci se svým novým objevem, tím Tomášem. A úplně náhodou tam přišel Luboš, ten co s náma byl na té dýze. A on se nasral a jednu mi vlepil. Zmrd.

IVETA

A co na to ten Tomáš?

ZUZANA

(afektovaně)
Ne, tomu neuvěříš.

IVETA

(se zájmem)
No tak, říkej!

ZUZANA

Normálně si potřesl rukou s Lubošem, představil se mu a pak se tam oba dva ožrali. A celou
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

ZUZANA (pokračování)
dobu vykřikovali, že jsem
štětka.

IVETA se začne smát.

ZUZANA
To není vtipný. Já nejsem štětka.
Jasně, střídám to, ale žiješ
jenom jednou, ne?

Ozve se FILIPŮV megafon.

FILIP
(m.o.)
Starosta Karásek byl vloni na
majálesu tak ožralý, že spadl z
tribuny a pak pozvracel interiér
auta, které patří městu a tedy
nám, daňovým poplatníkům!

ZUZANA
Náccci zasraní. To by mě zajímalo,
jestli je tam i ten skin, jak
jsem s ním měla rande...jak se
jenom jmenoval...

IVETA
Ten hlas mi připomíná Filipa.

ZUZANA
Pojď se tam podívat.

Když se blíží ke stánku, tak v něm uvidí FILIPA. Údivem
otevře ústa a stojí jako opařená.

IVETA
Filipe!

FILIP
Iveto! Ahoj lásko!

IVETA
Ty seš nácek?

FILIP
Já? Ne. Nejsem. Jenom tady klukům
tak pomáhám.

ROBIN
(na Zuzanu)
Čau

ZUZANA
Aha. Tady jsi. Ahoj.

(POKRAČUJE)

NEONACISTA

Co kecáš?! Vždyť si náš führer!

IVETA

Seš nácek! Seš neonacista! To snad není možný! Já chodím s neonacistou! Doprdele!

IVETA rychle odchází pryč, ZUZANA ji málem nestíhá, FILIP za ní běží, IVETA se rozběhne také. Po chvíli ji FILIP dožene.

FILIP

Máš pravdu. Jsem ve Straně spravedlnosti.

IVETA

Nechci s tím mít nic společného.

FILIP

Nesmíš věřit televizi. Tam je to všechno podplacený.

ZUZANA

(šeptem na Ivetu)

Mohl by něco vědět o té upálené Karolince.

IVETA

Co třeba víš o těch vypálených cigánech?

FILIP

Ne víc než ty.

IVETA

Nevěřím ti. Nech mě bejt.

IVETA jde pryč. FILIP se vrací ke stánku.

Prochází kolem úzké uličky. Z ní vyskočí JAKUB a dá FILIPOVI zezadu pěstí.

FILIP se otočí a ránu pěstí vrátí. JAKUB upadne na zem.

FILIP

Co je? Co chceš?

JAKUB

Přebral si mi Ivetu, ty hajzle.

FILIP

Cože? Já Ivetu nikomu nepřebíral. Jseš zdravej?

(POKRAČUJE)

FILIP považuje záležitost za uzavřenou a jde pryč. JAKUB se zvedne a udělá znovu to samé a FILIP ho znovu srazí pěstí.

FILIP
Ses posral??? Co děláš? Iveta
sbalila mě a né já ji.

FILIP jde pryč, JAKUB za ním běží a tentokrát dá FILIPOVI ťafku do žaludku, což ho pořádně zabolí.

FILIP
Tak teďka si mě fakt nasral!

FILIP povalí JAKUBA a začne mu dávat rány. Příběhne IVETA se ZUZANAOU a IVETA začne řvát na FILIPA, at toho nechá. FILIP ji poslechne.

FILIP
Co je to za člověka?

IVETA
To je můj bývalej.

FILIP
Pěknej magor, teda. Jestli se mě
ještě dotkneš, tak přísáhám bohu,
že tě zabiju, vole!

FILIP odchází pryč. JAKUB sedí na dlažbě.

JAKUB
Ivy... já se chci k tobě vrátit.

IVETA - VYPRAVĚČ
*Naivní blázinek....to co mezi
námi bylo, odletělo jako ptáci na
jih. Byly to báječné časy, ale už
je to pryč.*

IVETA
Jakube, můžeme spolu kamarádit,
někdy třeba i zajít do toho kina,
ale víc ne.

JAKUB
Ale vždyť to bejvalo hrozně
hezký...

IVETA
Víš co se stane když se slepí
rozbitej hrníček?

JAKUB
Co? Je slepenej, ne?

(POKRAČUJE)

IVETA
Rozbije se znovu. Chápeš co tím
chci říct?

JAKUB
Ne.

IVETA
Tak o tom přemýšlej. Přijdeš na
to. Seš chytřej kluk.

JAKUB
Počkej...tak já ti dám alespoň
naposled Sladkou Touhu.

JAKUB vyloví z kapsy napůl rozbitou a napůl rozteklou
čokoládu.

IVETA
Díky. Tak se měj.

IVETA odchází pryč.

108 EXT.. ULICE

IVETA v ruce křečovitě drží čokoládu SLADKÁ TOUHA.

ZUZANA
To o tom hrníčku si řekla hezky.

IVETA
Doufám, že to pochopí.

IVETĚ zvlhnou oči a po obličejí ji přejede slza.

IVETA
Pojď na chvilku do Oázy...

109 INT. OÁZA

IVETA a ZUZANA sedí u stolu a před ně číšník právě donáší
zmrzlinový pohár. IVETA z něho trochu uzobne a pak se
rozbřečí:

IVETA
Já mám v životě takovou hroznou
smůlu...

IVETA brečí.

ZUZANA
Co se děje?

IVETA
Je to hrozný...nejdřív to chození
s tím neschopným Jakubem pak mě
chytne slepý střevo a když
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

IVETA (pokračování)
myslím, že to horší nemůže bejt,
tak zjistím, že Filip je
nácek...hrozný. Ve škole furt
dostávám dvojky...

IVETA vzlyká.

IVETA
A když jedu s rodinou k moři, tak
je to furt do toho debilního
Chorvatska...já to tak
nesnáším!

ZUZANA
Nemáš to lehký, Ivy, ale to bude
dobrý...

IVETA se uklidní.

IVETA
Ale já to přežiju. Mám v životě
smůlu, ale to mě nesmí zlomit.

IVETA si začne rozbalovat čokoládu SLADKÁ TOUHA, co
dostala od JAKUBA. Čokoláda je polámaná, rozteklá a IVETA
si o ní zašpiní ruce.

Musí vnitřní stranu SLADKÉ TOUHY olízat, aby viděla, co je
na něm napsáno.

Pak se rozesměje.

IVETA
Vyšlo to! Vyšlo to!

Na vnitřní straně obalu je napsáno "*vyhráváte den s
Katarzynou Żurowskou.*"

110 INT. DISKOTÉKA

Na diskotéce se potuluje na šrot opilý JAKUB, hudba řve
na plný pecky, sem tam si JAKUB poskočí do rytmu, pak si
sedne do jednoho boxu ke stolu a začne brečet. Všimne si
toho jakýsi muž, asi tak pětatřicet let, velice
charismatický, upravený, naprosto důvěryhodný, s hlubokým
konějším hlasem.

MUŽ
Co se děje?

JAKUB
(podívá se, kdo na něj
mluví)
Nic.

(POKRAČUJE)

MUŽ

Já se omlouvám, že tak vyzvídám,
ale přece se něco musí dít.
Očividně jsi docela v prdeli.

JAKUB

Jak nemám být v prdeli? Se
podívej kolem. Samá přetvářka,
lež, podrazy. Máš nějaký sny,
chceš něco dokázat a v tom
nejlepším se to vždycky posere.

MUŽ

To znám. A co se ti stalo?

JAKUB

Moje holka mi dala kopačky.

MUŽ

A sakra. To bolí.

Začne JAKUBA hladit po vlasech a JAKUB, jak je opilý, tak se nechá.

MUŽ

Vyprávěj mi o ní. Jaká byla?

JAKUB

Skvělá. Naprosto skvělá.

111 INT. MUŽŮV BYT

JAKUB je u MUŽE v bytě.

MUŽ

Spát můžeš potom tady na kanapi.

JAKUB

Fajn.

MUŽ

A jaký byl s Ivetou sex?

JAKUB

Ten vztah nebyl hlavně o sexu.
Bylo to hlavně duševní
porozumění.

MUŽ

Spali jste vůbec spolu?

JAKUB

Jasně že jo.

MUŽ otevře šumivé víno.

(POKRAČUJE)

MUŽ
Zakončil bych dnešek bublinkama.

JAKUB
Slavíme něco?

MUŽ
Proč?

JAKUB
Protože šampaňským se něco slaví.

MUŽ
Oslavíme tvé kopačky.

JAKUB
To nechci slavit.

MUŽ
Tak jen tak. Zapijeme tenhle
podělanej svět.

JAKUB
To беру.

Oba se napijí vína, JAKUB ho pije jako vodu.

MUŽ
Nechceš se se mnou pomilovat,
Jakube?

JAKUB
Prosim?

MUŽ
Jestli se se mnou nechceš
pomilovat.

JAKUB
Hej, tak to ne, nejsem teplej.

MUŽ
To nemusíš být teplej. Spousta
normálních chlapů se občas vyspí
s jiným chlapem.

JAKUB
Ne, tak to ne, to zapomeň, moje
prdel musí zůstat neposkrvněná.

MUŽ zapne hifi věž s nějakou dobrou, klasickou hudbou,
která sice nenavozuje erotickou atmosféru, ale uklidňuje
a dává pocit, že všechno bude dobrý.

(POKRAČUJE)

MUŽ

To je ten největší omyl, Jakube,
že homosexuální styk je jenom že
ho někomu vrazíš do prdele.

MUŽ přistoupí k JAKUBOVI.

MUŽ

Dovoliš? Když se ti to nebude
líbit, řekni stop.

JAKUB

Stop!

MUŽ

(zasměje se)

Neboj se. Si napjatej. Musíš být
naprosto uvolněnej.

MUŽ začne JAKUBA masírovat po celém těle.

MUŽ

Pořád si ztuhlej. Uvolni se.

JAKUB

Já nevím, jestli je tohle
správný.

MUŽ

Je to naprosto správný.

MUŽ masíruje JAKUBA dál, ten se po chvíli uvolní a posléze
dá MUŽI větší volnost.

112 INT. KULTURNÍ DŮM, VEČER, JARO

MARKÉTA sedí v hledišti, místo vedle ní je volné. Na
expresivně zařízeném jevišti běhají herci odění v černém,
mají jenom průzory pro oči, vypadají jako velcí čolci. Je
jich asi pět, přičemž každý říká jednu větu a rytmicky se
mezi sebou střídají.

HEREC

Je mi zle. Je mi zle. Je mi
hrozně zle.

HEREC

Mým tělem cloumá úzkost. Mravenčí
mi v břiše, nedá mi to spát.

HEREC

Ráno když vstanu, nedokážu vylézt
z postele.

HEREC

Vstávám až k obědu.

(POKRAČUJE)

HEREC
A přesto jsem unavený.

HEREC
Jsem mýtická želva a nesu na
hřbetu celý svět.

HEREC
Ale nemám její korunýř, svět se mi
zarývá do masa.

HEREC
Je mi tak zle!

HEREC
Je mi tak zle!

HEREC
Je mi tak zle!

HEREC
Spáchat sebevraždu není zločin.

HEREC
Sebevražda je milost.

HEREC
Nepřál jsem si narodit se.

HEREC
Takže mám právo umřít, kdy si
chci.

HEREC
Necítím štěstí.

HEREC
Je mi tak zle!

HEREC
Stál jsem na pódiu. Lidé mi
tleskali. Neviděl jsem lidi.

HEREC
Viděl jsem smějící se bestie.

HEREC
Je mi tak zle!

HEREC
Spáchám sebevraždu.

HEREC
Spáchám sebevraždu.

(POKRAČUJE)

HEREC

Jsem napevno rozhodnut.

MARKÉTA je zborčená v pláči, zvedne se a s omluvami se prodírá přes diváky ven z kulturního domu.

113 INT. MARKÉTIN POKOJ, VEČER, JARO

MARKÉTA má před sebou krabičku antidepresiv, co používá její matka. Háže do sebe jeden prášek za druhým a zapíjí je vodou. Tělo, podněcováno vědomím, že jde o život, se vzepře a MARKÉTA to všechno vyzvrací. Nepoddá se a tak začne prášky polykat znova. Pak jde k notebooku a v emailovém klientu zmáčkne tlačítko odeslat na adresu Vladmir.Penkava@gmail.cz

O chvíli později: prášky začaly účinkovat, MARKÉTA leží na posteli, mimické svaly jsou až nepřirozeně povolené, MARKÉTA má velice nepříjemně rychlý tep, který slyší tlouct ve svých spáncích, ale zároveň má kvůli nízkému krevnímu tlaku závratě, je jí nevolno, končetiny má v křečích, sucho v ústech, snaží se natáhnout po skleničce s vodou, ale je už tak slabá, že to nedokáže, přerývaně a rychle dýchá, přesto nemůže popadnout dech, je jí prostě hrozně zle, hlasivky se snaží vydat nějaký zvuk, ale nejde to hlas selhává a oční víčka jsou neskonale těžká.

O chvíli později: MARKÉTINY všechny svaly jsou povadlé, povolily všechny svěrače a MARKÉTA se celá pozvracela, ale už jí to je jedno, vůbec nevnímá okolní svět.

Je slyšet klapnutí dveří. Do bytu vchází MARKÉTINA MATKA.

MARKÉTINA MATKA

(m.o.)

Markétko...já bych se ti chtěla omluvit. Strašně moc ti ubližuju. Nemůžu za to.

Na chvílku je ticho, je slyšet, jak si matka sundává boty.

MARKÉTINA MATKA

(m.o.)

Půjdu do té léčebny. Už ti nechci ubližovat. Nějak to tady musíš sama zvládnout.

Jsou slyšet kroky a vrzající podlaha.

MARKÉTINA MATKA

(m.o.)

Markétko...

MARKÉTINA MATKA začne hystericky řvát.

114 INT. FILIPOVA GARSONKA, POZDNÍ VEČER, JARO

FILIP je ve svém bytě se SKINGIRL. V bytě běží televize naladěná na zpravodajském kanálu.

FILIP

Tak dneska mě viděla na náměstí Iveta.

SKINGIRL

Ta tvoje nová gymnazistka?

FILIP

Hm. Ale asi už spolu nebudem. Měla z toho šok.

SKINGIRL

Divíš se? Po té mediální masáži? Vždyť nás každej den televize ukazuje jako čistý zlo. Lidi si posílaj po internetu videa s tou Zurowskou a s tím pisálkem.

FILIP

Ještě se mnou mluvil majitel hokejovýho klubu. Prej jestli se nevzdám členství ve Straně Spravedlnosti, tak prej končím.

SKINGIRL

Tak tě vezmou někde jinde. Po hráči jako seš ty hnedka někdo chmátne.

FILIP

Někdy si říkám, že bych se na to všechno vysral. Prostě hrál hokej, chodil na pivo, byl šťastnej.

SKINGIRL

Mussolini říkal, že fašista pohrdá pohodlím.

FILIP je chvílku potichu.

FILIP

Beato, musím ti něco říct.

SKINGIRL

Jo?

FILIP

Nechtěl jsem s tebou být, protože mi připadlo, že nejsi moc hezká. Ale to nebyla pravda. Miluju tě. Už nebudu mít
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

FILIP (pokračování)
 nikdy nikoho jiného než tebe.
 Slibuju.

SKINGIRL se zasměje. FILIP se zadívá na televizi.

Tam stojí reportér v jakési noční ulici.

REPORTÉR
 Hlásíme se živě ze zátahu na
 neonacisty. Vrahové malé
 Karolínky budou brzy dopadeni.

FILIP to sleduje a najednou vykřikne:

FILIP
 To je naše ulice!

Jde se podívat z okna a vidí reportéra s kamerou. Otočí se zpět k televizi. Tam obraz ukazuje, že policejní těžkooděnci jsou seřazení před vchodem do činžáku a jeden z nich odmyká paklíčem a ostatní potom utíkají dovnitř, do schodů.

REPORTÉR
 V tomto domě bydlí jeden z
 neonacistů, Filip Hošek, útočník
 místního hokejového týmu.

Najednou se ozve silné bouchání na dveře a řev "policie"! FILIP se, poprvé v životě, pokřižuje a jde otevřít. Policisté řvou, povalí ho a dávají mu pouta. Vyděšený FILIP křičí:

FILIP
 Já to nebyl! Já to nebyl!

POLICISTA
 Drž hubu! Drž hubu!

SKINGIRL celou dobu hystericky křičí:

SKINGIRL
 Nechte ho bejt! Nechte ho bejt!

115 INT. MUŽŮV BYT, RÁNO, JARO

JAKUB se vzbudí vedle MUŽE.

Když mu dojde, co se stalo, hned se začne hrabat pryč. To MUŽE probudí.

MUŽ
 Nechceš snídani?

(POKRAČUJE)

JAKUB

O tomhle nesmíš nikomu říct!
Jasný!?

MUŽ

Docela se mi to s tebou líbilo.

JAKUB

Jdi do prdele, vole! Ty vole!
Doprdele! To je noční můra. To
nemůže bejt pravda!!!

116 MARKÉTA, RÁNO, JARO

V nemocničním lůžku leží MARKÉTA. Probouzí se. Hned ale
zavře oči.

MARKÉTA

(plačtivě)

Mě je tak zle...a mám žízeň, mám
hroznou žízeň...

VLADIMÍR PĚNKAVA

Donesu ti vodu.

MARKÉTA

Už tady byla máma? Přišla?

VLADIMÍR PĚNKAVA

To netuším. Ale nikdo jinej kromě
mě tady není.

MARKÉTA ten hlas pozná a tak otevře oči.

MARKÉTA

Pěnkava?

VLADIMÍR PĚNKAVA

Jo. Četl jsem ten email, co jsi
mi poslala. Ty jsi se pokusila
zabít kvůli mé hře?

MARKÉTA

Nevím. Asi. Možná že jo. Prostě to
ve mě vyvolalo velkej smutek.

VLADIMÍR PĚNKAVA

Tý jo. To je skvělý. To je
dokonalý.

MARKETA

Co je skvělý?

PĚNKAVA

Že se kvůli té hře pokusil někdo
zabít. To znamená že ta hra
vyvolává emoci, kterou jsem
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

PĚNKAVA (pokračování)
přesně chtěl. To je skvělý.
Dobrý. Takhle jsem to přesně
chtěl. Super.

MARKÉTA se napije ze skleničky, kterou ji PĚNKAVA
přinsel.

MARKÉTA
Vy jste přijel jenom kvůli mě?

PĚNKAVA
Jo. Heleď, budeme si tykat,
Markéto. Já jsem Vladimír.

MARKÉTA
Já vím.

PĚNKAVA
No jasně že to víš. Hele, až ti
bude líp, tak se můžeme někde
projít nebo něco. Rád bych o
tobě napsal knihu. Bude se to
jmenovat "Rozhovory s mou obětí."

117 INT. ZÁKULISÍ, VEČER, JARO

Do zákulisí arény vchází IVETA. Už ji tam čeká mladá
PRODUKČNÍ.

PRODUKČNÍ
Takže ty si ta Iveta Balcarová?

IVETA
Ano.

PRODUKČNÍ
Výborně. Hele, máme tady trošku
fofr, protože za půl hodiny máme
začít a pár věcí se zpozdilo,
takže to všechno narychlo
doděláváme, takže asi na tebe
nikdo nebude mít čas.

IVETA
A uvidím Katarzynu?

PRODUKČNÍ
Jasně. Heleď, víš co? Já tě
teďka zavedu k ní do šatny,
můžeš se dívat, jak jí připravují
na vystoupení a pak tě zavedu ke
stejdži a můžeš se dívat, jak
zpívá. Potom vymyslíme co s tebou
dál. Na oběd s ní půjdeš zítra.

(POKRAČUJE)

IVETA

Dobře.

Produkční zavede IVETU do šatny. Tam sedí ŽUROWSKA před zrcadlem a dodělávají jí makeup. IVETA si nesměle sedne do rohu a kouká na KATARZYNU. Je z toho dosti vyjevená, potkala svého Boha.

KATARZYNA

Ty jsi co zač, že tam tak sedíš a koukáš?

PRODUKČNÍ

To je ta holka, co má s tebou strávit 24 hodin; jak jsme měli tu smlouvu s firmou Monda.

KATARZYNA

To je co za firmu?

PRODUKČNÍ

Jak vyrábí tu čokoládu Sladká Touha.

KATARZYNA

Jo ta, už vím. (na Ivetu:) Tak jak se ti tady líbí?

IVETA

Líbí se mi tady moc.

KATARZYNA

Chtěla by si být taky zpěvačka?

IVETA

Tak to by chtěl asi každej.

KATARZYNA

Jo. Někdy si říkám, čím to je, že jsem se dokázala tak vyšvihnout.

IVETA

Tvoje písničky jsou prostě skvělý.

KATARZYNA

Myslíš? Ale ve zpěvu mám velký rezervy. Nejsem vlastně vůbec dobrá. Jsem průměrná. Ale když si dám své jméno do Googlu, tak to vyhodí pět milionů odkazů. Jsem na vrcholu. Ale proč?

IVETA

Jsi prostě dobrá.

(POKRAČUJE)

KATARZYNA

Ne, ta odpověď je: Bůh. Boží milost dopadla na tělo hříšníka, na mé tělo. Až mi za pět let vyprší smlouva s mým textařem, tak si začnu psát vlastní texty. A budou o tom, jak nás náš Bůh miluje. Protože když si mě Bůh vyvolil, tak chci jeho velikost oslavovat. Už žádný texty o pubertálních láskách. Chci zpívat o tom, že Bůh je náš pán a že my jsme jeho ovečky.

IVETA

Ale já myslím, že jdi dobrá i teď. Že to nemusíš vůbec měnit.

IVETA - VYPRAVĚČ

A pak Katarzyna řekla tu báječnou větu, podle které si řídím svůj život a která zaručuje to, abyste byly v životě šťastní:

KATARZYNA

Ale víš co si myslím?

IVETY

No?

KATARZYNA

KATARZYNA se začne vrtět v rytmu neexistující hudby, chce se trochu nakopnout před vstupem na stage a skoro vykřikne:

KATARZYNA

Hlavní je být sama sebou a užívat si každou minutu! Jde se zpívat!!

118 MUZIKÁLOVÉ ČÍSLO.

KATARZYNA zpívá o tom, jak je šťastná. Pastelové kulisy, konfety, ohňostroje, reflektory a dynamičtí tanečníci.

KONEC.